

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ: ΠΟΡΕΙΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ, ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ!

Εισίληθαμε στην Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή καὶ εἶναι ἀνάγκη καὶ πάλι νὰ ποῦμε λίγα λόγια γιὰ τὸ νόημα τῆς περιόδου αὐτῆς -τῆς πρὸ εὐλογημένης τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς χρονιᾶς- προκειμένου μὲ ἐπίγνωση νὰ προχωρήσουμε στὰ ἐνδότερα τοῦ δρόμου τῆς. Καὶ τοῦτο, γιατί ἀπὸ τὴ μιά οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ μᾶς, λόγῳ τῆς ἀπορρόφησης, συχνά, ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς καθημερινότητας, λησμονοῦμε αὐτὸ πού θὰ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὴ διαρκή προτεραιότητά μας: τὴν ἐκζήτηση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ζοῦμε σ' ἕναν κόσμο, ὅπου, δυστυχῶς, ἐκεῖνο πού φαίνεται νὰ κυριαρχεῖ εἶναι τὸ «φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν». Συνεπῶς, ὁ κοινωνικὸς περίγυρος μᾶς ἐπηρεάζει καὶ μᾶς ἀποπροσανατολίζει, ὀδηγώντας μας σὲ ὁτιδήποτε ἄλλο πέρα ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς ἡ ζωντανὴ συνέχεια τοῦ Χριστοῦ ἀδιάκοπα ὅλον τὸν χρόνο, κατεξοχὴν, ὅμως, τὴν περίοδο τῆς Τεσσαρακοστῆς, μᾶς κρούει τὸν κώδωνα τῆς ἀφύπνισης καὶ τῆς ἐγρήγορης. Μᾶς καλεῖ νὰ εἴμαστε ζύπνιοι πνευματικά, μὲ τὴν ἐγρήγορη ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου πού προσδοκᾷ πότε θὰ φανεῖ ὁ Κύριός του γιὰ νὰ τοῦ ἀνοίξει τὴ θύρα τοῦ σπιτιοῦ του, κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. «Γίνεσθε ἔτοιμοι», φωνάζει ὁ Χριστός, «γίνεσθε ἔτοιμοι», φωνάζει καὶ ἡ Ἐκκλησία, φανερώνοντας τὸν προφητικὸ ἀλλὰ καὶ σωτήριο ρόλο τῆς στὴ ζωὴ αὐτῆ.

Σὲ ποιά ἐτοιμότητα, πρὸ συγκεκριμένα, μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία; Σὲ ποιά ποιότητα ζωῆς μᾶς προσανατολίζει, πού ἀπαιτεῖ τὴν ἀφύπνιση ἀπὸ τὸν πνευματικὸ λήθαργο πού δημιουργοῦν συνήθως τὰ πάθη καὶ οἱ σειρῆνες τῶν αἰσθήσεων τοῦ κόσμου τούτου; Σὲ τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὴ ζωὴ πού ἔφερε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δηλαδή τὴ ζωὴ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγκώρησης, τὴ ζωὴ πού εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς τὸν Οὐράνιο Πατέρα μας καὶ τὸν κάθε ἀδελφὸ συνάνθρωπό μας. Ὁ Χριστός δὲν ἦλθε στὸν κόσμο, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, γιὰ νὰ σπῆσει μίαν ἀκόμη θρησκεία μεταξύ τῶν πολλῶν ἄλλων ἢ γιὰ νὰ πεῖ ὀρισμένα ὠραῖα λόγια μιᾶς καινούργιας φιλοσοφίας. Ἦλθε ὡς ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός γιὰ νὰ φέρει καὶ νὰ ἐπεκτείνει αὐτὸ πού ἔχασε ὁ ἄνθρωπος, ἤδη σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας του, μὲ τὴν ἐπανάστασή του κατὰ τοῦ Πατέρα καὶ Πλάστη του: τὴ ζωὴ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητας. Τὴν τραγωδία τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κόλασης καὶ τοῦ θανάτου τὴν πῆρε ἐπάνω Του, τὴν κατήργησε, ξανάφερε στὸ πρόσωπό Του τὸν Παράδεισο στὸν κόσμο.

Μὲ τὸν Χριστό, λοιπόν, ὁ Παράδεισος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητας εἶναι καὶ πάλι ἀνοικτός. Μποροῦμε καὶ τὸν ζοῦμε στὴν Ἐκκλησία μας, γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι αὐτὴ πού μᾶς προσφέρει τὸν Χριστό, καὶ πνευματικά μὲ τὸν λόγο Του καὶ μυστηριακά μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα Του. Κάθε πιστὸς πού τρέφεται ἀπὸ Ἐκεῖνον ὡς μέλος τοῦ σώματός Του μπορεῖ νὰ υπερβῆ καὶ κάθε διάσπαση καὶ ἔχθρα, πού πᾶνε νὰ δημιουργήσουν τὰ πάθη του, καὶ νὰ ζεῖ τὴν ἀγάπη, γενόμενος ἔτσι μίαν προέκταση τοῦ Χριστοῦ, μίαν δική Του φανέρωση μέσα στὸν κόσμο. Οἱ ἅγιοί μας, ἂν ἔχουν τὴ μεγάλη σημασία πού ἔχουν, εἶναι ἀκριβῶς γι' αὐτὸν τὸν λόγο. Ποιός, γιὰ παράδειγμα, μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσει -καὶ δὲν ἀναφερόμαστε στοὺς μεγάλους ἁγίους τοῦ παρελθόντος- τὴ θυσιαστικὴ ἀγάπη τῶν συγχρόνων μας πιά ἁγίων, τοῦ ὁσίου Γέροντος Πορφυρίου ἢ τοῦ ὁσίου Γέροντος Παΐσιου; Ἡ ὅλη βιοτὴ τους κατενοεῖτο ἀπὸ ὅλους πού τοὺς πλησίαζαν ὡς μίαν τεράστια ἀγκαλιά γιὰ ὅλον τὸν κόσμο. Στὰ πρόσωπά τους ψηλαφήσαμε κι ἐμεῖς, οἱ ἄνθρωποι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, τὰ σημάδια τῆς καινῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, καλύτερα τὸν ἴδιο τὸν Χριστό.

Ἄλλὰ, δυστυχῶς, ὅπως εἶπαμε, ξεχνᾶμε πολλοὶ χριστιανοὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς κλήσεώς μας νὰ εἴμαστε χριστιανοί, μᾶς παρασύρουν τὰ προβλήματα καὶ τὸ ἄθεο πνεῦμα τοῦ κόσμου, χάνουμε κυριολεκτικῶς, ὅπως λέμε, τὸν «μπούσουλα».

Κι ἔρχεται κάθε φορὰ ἡ Ἐκκλησία μας νὰ μᾶς ξυπνήσει. Οἱ Ἀκολουθίες τῆς, ἡ προβολὴ τῶν Ἁγίων τῆς, τὸ ἀσκητικὸ πνεῦμα τῆς, τὸ κήρυγμά τῆς εἶναι τὸ «καμπανάκι» γιὰ νὰ ξυπνήσουμε, προκειμένου νὰ μὴ χάσουμε τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἡ σπουδαιότερη καμπάνα τῆς, ἐκεῖνο πού μὲ τὸν πρὸ ἀνάγλυφο τρόπο μᾶς δείχνει τὴ σωτήρια ὁδὸ τοῦ χαμένου Παραδείσου μας, εἶναι ἀκριβῶς ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Μᾶς προετοιμάζει φιλόνητο ἢ Ἐκκλησία μας μὲ τίς πρῶτες Κυριακὲς τοῦ Τριωδίου, μᾶς ὑπενθυμίζει, στὴ συνέχεια, ὅτι ἡ πνευματικὴ ὁδός, δηλ. ἡ ζωὴ πάνω καὶ μέσα στὸν Χριστό, εἶναι ἕνας ἀγώνας ὁμορφος, ἀγώνας πού γίνεται μαζί μὲ τὸν Χριστό καὶ ἔχει τέλος τὸν ἴδιο, ἀγώνας νὰ ζεῖ

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
ΜΕΓΑΛΗ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ**

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ: ΠΟΡΕΙΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ, ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ!

Συνέχεια από τη σελ. 1.

κανείς τόν Παράδεισο στο έδω και τό τώρα. Μᾶς λέει, ὅμως, παράλληλα ὅτι ἔχει καί προϋποθέσεις. Ἀπαιτεῖ νεανικό φρόνημα, τόλμη καί γενναιοῦτα, διάθεση γιά ρήξη μέ τό κατεστημένο τοῦ ἑαυτοῦ μας. Γιατί στόν κόσμο αὐτόν δέν παύει νά ὑπάρχει καί νά ἐνεργεῖ ὁ παλαιός λεγόμενος ἄνθρωπος μέσα μας, ὁ ἄνθρωπος δηλ. τῆς ἁμαρτίας. Δέν εἶναι τυχαῖο γι' αὐτό, ὅτι ἤδη στό κατώφλι τῆς περιόδου αὐτῆς οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἐξαγγέλλουν: «Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέωκται. Οἱ βουλόμενοι ἀθλήσῃαι εἰσέλθετε», ἐνῶ τό κύριο γνώρισμα τῆς περιόδου αὐτῆς εἶναι ἡ μετάνοια.

Στὴν πραγματικότητα, ὅ,τι ἐξαγγέλλει καί ὑπόσχεται ἡ περίοδος τῆς Σαρακοστῆς, νά ζήσουμε τόν Χριστό, εἶναι ὅ,τι ὑποσχεθήκαμε κατὰ τό βάπτισμά μας. Στό βάπτισμα πήραμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τόν Χριστό μέσα μας καί κληθήκαμε νά Τόν ζοῦμε καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ζωῆς μας. Ἀπό αὐτή τήν ἄποψη, ἡ Σαρακοστή εἶναι μία περίοδος ἐπανευρέσεως τῆς ρίζας τῆς χριστιανικότητάς μας, ἕνα ταξίδι, ὅπως ἔχει εἰπωθεῖ,

στά βᾶθη τῆς καρδιᾶς μας, γιά νά βροῦμε τόν αὐθεντικό ἑαυτό μας, ἐκεῖ ὅπου «ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Γι' αὐτό καί εἶναι ἕνα ταξίδι ἀκριβῶς μετάνοιας. Ταξίδι δηλαδή ἐπιστροφῆς στόν Θεό, κατὰ τό πρότυπο τοῦ ἁσώτου τῆς ὁμώνυμης παραβολῆς, ὅπου τό τέλος εἶναι ἡ ἀνοιχτή ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ.

Μή δοῦμε τή Σαρακοστή μέ τὰ μάτια τῶν παθῶν καί τῶν ἁμαρτιῶν μας, ὡς περίοδο δηλαδή κατῆφειας, θλίψης καί μαρασμοῦ. Ἄς τή δοῦμε μέ τὰ μάτια τῶν Ἁγίων μας, ὡς χαρμόσυνη περίοδο πού ἀναδεικνύει τόν ἀληθινό ἑαυτό μας, περίοδο πού μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία μέ τόν πῶ δραστικό τρόπο νά ζήσουμε τήν ἀγάπη καί τήν ἐνόητα πού ἔφερε ὁ Χριστός μαζί Του καί μεταξύ μας. Ἄλλωστε, ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα, γιά τήν ὁποία μᾶς εἰτοιμάζει ἡ Σαρακοστή, ἀκριβῶς τήν ἀλήθεια αὐτή προβάλλει: τόν θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἑαυτοῦ μας ὡς συσταύρωση μέ τόν Χριστό, τήν ἀνάστασι τοῦ νέου καί ἁγίου ἑαυτοῦ μας ὡς συνανάστασι μέ Ἐκεῖνον. Ἄν τό «Χριστός Ἄνέστη» ἔτσι μᾶς βρεῖ, μέ πλατυμένη τήν καρδιά, ἔχοντας χωρέσει ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας, ἀκόμη καί τοὺς ἐχθρούς μας, τότε θά σημαίνει ὅτι ἡ Σαρακοστή λειτούργησε καί γιά ἐμᾶς μέ τόν ὀρθό καί σωστό τρόπο. Τότε θά ἔχουμε κατανοήσει καί τόν παράδοξο λόγο τοῦ ἐσχάτως ἁγιοκαταταχθέντος ὁσίου Παϊσίου τοῦ ἁγιορείτου: «ἡ ζωὴ μου ὅλη εἶναι μία μεγάλη Σαρακοστή!» ●

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Καιρός μετάνοιας-κατανύξεως

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ

Βαδίζουμε, μέ προσευχή καί κατάνυξη, πρὸς τό μέγιστο γεγονός τῆς ἀνθρωπότητας, τήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου. Σέ αὐτές τίς ἡμέρες τῆς Τεσσαρακοστῆς μία εὐχὴ πρέπει νά κυριαρχεῖ στά κατάρβαθα τοῦ «εἶναι» μας: ἡ εὐχὴ γιά καλή μετάνοια. Γιατί χωρίς αὐτήν τὴ μέγιστη ἀρετὴ δέν ἔχει νόημα οὔτε ὁ Σταυρός οὔτε ἡ Ἀνάστασι. Ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου εἶναι, σπὴν οὐσία, ἡ κατανίκησι τῶν παθῶν μας, ἡ συντριβὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἑαυτοῦ μας, ἡ κατασίγασι τῶν παθῶν. Καί τό μόνο ὄπλο πού θά μᾶς βοηθήσει νά ἐπιτύχουμε τήν ἐσωτερική μας καθάρσι εἶναι ἡ γνήσια μετάνοια τῆς καρδιᾶς μας καί ἡ ἀπόφασι ν' ἀνεβῶμε μαζί μέ τόν Κύριο τό Γολγοθά, γιά νά συσταυρωθοῦμε καί νά ἀναστῶμε μαζί του.

Ὁ μέγιστος δογματικός μας πατέρας Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκνός ὑποστηρίζει πὺς «μετάνοια σημαίνει ἐπάνοδο ἀπὸ τό παρά φύσιν στό κατὰ φύσιν καί πορεία πρὸς τό ὑπέρ φύσιν». Πραγματικά, ὁ Ἀδάμ ἐκλάυσε πικρῶς. Ἀπὸ τήν ἀληθινή του φύσι λόγω τῆς ἀμετανοσίας ἐνδύθηκε τό σάρκινο χιτῶνα του καί ἔφυγε ἀπὸ τό κῶρο τῆς ἀληθινῆς μακαριότητας. Ἡ ἐμφάνισι τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο τῆς ἁμαρτίας ἔφερε τήν καθάρσι πού μᾶς ὀδηγεῖ στό «κατὰ φύσιν» καί τελικά σπὴν προσέγγισι τῆς ὑπέρ «τὴν φύσιν» μας κατάστασι, γιατί ὀδεύουμε ἀπὸ τό κατ' εἰκόνα πρὸς τό κατ' ὁμοίωσιν.

Πὺς ἐπιτυγχάνεται τοῦτο; Πολύ ἀπλά, ἡ μετάνοια καθαρίζει τόν χιτῶνα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ κάθε ρυπαρότητα καί ἔτσι ὁ καθαρός μας χιτῶνας εἶναι ὀρατός ἀπὸ τόν ἄωμο Θεό μας. Ὁ ρύπος τῆς ἁμαρτίας ἀποστρέφει τό βλέμμα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ πάνω μας. Ὁ ὅσιος Θεόγνωστος τό ἀναφέρει ξεκάθαρα: δέ θά κολαστοῦμε σπὴ μέλλουσα ζωὴ γιατί ἁμαρτήσαμε, ἀφοῦ ἡ φύσι μας εἶναι δεκτικὴ τροπῆς καί ἀλλοιώσεως. Θά κολαστοῦμε ἐπειδὴ ἁμαρτήσαμε καί δέ μετανόησαμε, οὔτε στραφήκαμε ἀπὸ τόν κακὸ δρόμο πρὸς τόν Κύριο, ἐνῶ μᾶς δόθηκε καιρός καί ἐξουσία γιά μετάνοια (Φιλοκαλία Νηπτικῶν, τ. Β', σελ. 337). Ἡ μετάνοια, λοιπόν, εἶναι μία φώτισι, μία μετάβασι ἀπὸ τό σκοτάδι στό φῶς. Μετάνοια σημαίνει νά ἀνοίξουμε τὰ μάτια μας σπὴ θεϊκὴ ἀκτινοβολία, ὅχι θλιμμένοι στό λυκόφως νά καιρετοῦμε τήν αὐγὴ πού ἔρχεται.

Ἡ μετάνοια, ἐπίσης, ἔχει ἐσχατολογικὴ σημασία. Εἶναι ἄνοιγμα πρὸς τήν τελείωσι τῆς φύσεως μας, εἶναι ἀναγνώρισι τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, εἶναι ἀποδοχὴ τοῦ ὅτι ὅλα θά ἀνακαινιστοῦν στόν μέλλοντα αἰῶνα καί ὅλα θά γίνουν καινούργια γιά τόν καθένα μας. Γιατί, σπὴν πράξι, ἡ μετάνοια εἶναι ἡ βάση γιά νά προσελκύσουμε τή χάρη καί τό Φῶς

τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ἕνα δωμάτιο παραμένει σκοτεινόν, λέγει ὁ ἐπίσκοπος Θεοφάνης ὁ Ἐγκλειστος, δέν προσέχουμε τὴ βρωμιά. Ὅταν, ὅμως, φέρουμε ἕνα δυνατό φῶς στό δωμάτιο -ὅταν δηλαδή, φέρουμε μπροστά στόν Χριστό τήν καρδιά μας- μπορούμε νά διακρίνουμε κάθε μῶριο σκόνης. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν κῶρο τῆς ψυχῆς μας. Τό φῶς τῆς μετάνοιας καί ἡ ἀποδοχὴ τοῦ Θεοῦ ὡς σωτήρα θά φωτίσει κάθε σκοτεινὴ πτυχὴ τῆς ψυχῆς γιά νά ἀποκτήσουμε συνείδησι τῆς ἁμαρτωλότητάς μας.

Ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Παῖσιος: «Ὅσο προχωράει κανείς πνευματικά, καθαρίζουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του πῶ πολύ-πῶ πολύ καί βλέπει τὰ σφάλματά του ὅλο καί μεγαλύτερα, καί ἔτσι ταπεινώνεται καί ἔρχεται ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἅγιοι πού ἔλεγαν «εἶμαι ἁμαρτωλός, ἐλεεινός» τό πίστευαν, γιατί τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τους εἶχαν γίνει μικροσκοπία. Ὅσο προχωροῦσαν, ἀποκοῦσαν ἰσχυρότερο μικροσκοπιο καί ἔβλεπαν ὅτι εἶναι πῶ ἁμαρτωλοί».

Κι αὐτός πού θά μεταφέρει στό Θεό τὴ διάθεσή μας νά μετανοήσουμε εἶναι ὁ πνευματικός μας. Ζητοῦν ἀπεγνωσμένα οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ τόν πνευματικό τους καθοδηγητὴ γιά νά ἀποθέσουν στό πετραχίλι του τόν κακὸ τους ἑαυτό, γιά νά ἀκουμπήσουν πολλές φορές καί μία ὀλόκληρη ζωὴ. Ὁ γέρο-Ἐφραίμ ὁ Γρηγοριάτης διηγεῖται πὺς, ὅταν ἦταν νέος, ἐξομολογήθηκε, ὄντας ἀπελπισμένος, στόν ἡγούμενο, τόν πάπα-Θανάσι. Τό βράδυ στόν ὕπνο του βλέπει τόν ἡγούμενο νά φορᾶ λαμπρὸ ἡγουμενικό μανδύα καί γονατιστός μπροστά σπὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ νά φωνάζει: «Κύριε, σῶσε τό παιδί σου». Αὐτό τό ἀέναο δάκρυ τοῦ πνευματικοῦ ποτίζει τό δέντρο τῆς αἰωνιότητας, τό δάκρυ τῆς μετάνοιας.

Βαδίζουμε πρὸς τίς Ἅγιες Μέρεις τοῦ Πάσχα, τόν καιρό πού ἀναγεννιέται ἡ φύσι καί ὁ κόσμος ὀλάκερος. Εἶναι εὐκαιρία γιά ὅλους μας νά γεννηθοῦμε ἢ νά ἀναγεννηθοῦμε πνευματικά. Γιατί ἡ πορεία τοῦ γλυκύτατου μας Ναζωραίου πρὸς τό Σταυρὸ καί τήν Ἀνάστασι δέν εἶναι μόνο τό κοσμοϊστορικὸ γεγονός πού ἄλλαξε τὴ ροὴ τῶν ἀνθρωπίνων ἱστορικῶν πραγμάτων. Εἶναι τό μέγιστο γεγονός πού μᾶς θυμίζει αὐτό πού ἔλεγε ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής: «Μετανοεῖτε, ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Κι ἄς ἐπαναλάβουμε αὐτό πού ἔλεγε ὁ λογοτέχνης μύστις τῆς ἀνατομίας τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ἕνας ἁμαρτωλός ὅπως ἐμεῖς, ἀλλὰ μέ μεγάλη θέλησι νά προσεγγίσει τόν Ἰησοῦ, ὁ Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι: «Ἄν ὅλος ὁ κόσμος βαδίσει πρὸς μία κατεύθυνσι καί ὁ Χριστός πρὸς τήν ἄλλη, ἐγὼ θά πάω πίσω ἀπὸ τό Χριστό». Κι αὐτό μέ τὴ μετάνοιά μας μπορούμε νά τό πετύχουμε. Καλὴ καί Εὐλογημένη μέ Μετάνοια Ἁγία Τεσσαρακοστή. ●

Μ. Τεσσαρακοστή, ή θεολόγος και ψυχωφέλιμος

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

Στά λειτουργικά βιβλία ή Μεγάλη Τεσσαρακοστή ονομάζεται Ἁγία, δηλ. ιερή, ἀγνή. Ἀποκαλεῖται, ἐπίσης, ἀπό τὴν Ἐκκλησία «καιρός», πού σημαίνει εὐκαιρία, χρόνος ὠφέλιμος.

Εἶναι, λοιπόν, μιά χρονική περίοδος χρήσιμη καί ὠφέλιμη. Καί καθίσταται τέτοια, διότι προβάλλει ἕνα συγκεκριμένο τρόπο ζωῆς μᾶς ζωῆς ἐπαναποθετημένης, κεκαθαρμένης, ἀνορθωμένης.

Ἡ ὁδός διὰ τῆς ὁποίας ὑποδεικνύεται αὐτή ἡ νέα ζωή, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Λατρεία, ἡ ὁποία ἔχει τὸ χάρισμα νά διαχέει μέσα στὴν ψυχὴ ὅποιου ἀγωνίζεται φιλότιμα νά ζήσει τὸ μυστικὸ τῆς βάθους, ἕνα μοναδικὸ καί ἀκτινοβόλο λειτουργικὸ ἦθος. Αὐτὸ τὸ ἦθος γεφυρώνει τὴν ἀπόσταση μεταξύ λατρευτικοῦ βιώματος καί κοινωνικοῦ βίου, καθὼς ζητεῖ ἀπὸ τὸν πιστὸ νά συνεχίσει τὴ Λειτουργία μετὰ τὴ Λειτουργία, μέσα στὴ σχέση του μετὰ τὸν κόσμον πού τὸν περιβάλλει, καθιστώντας μυστικὰ παρόντα τὸν Χριστὸ στὴν πραγματικότητα τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Ὡς θεραπαινίδες τῆς Ὁρθόδοξης Λατρείας συντρέχουν οἱ λειτουργικὲς τέχνες, καί ἰδιαίτερα ἡ ἱερὴ ὕμνολογία. Μέσα σ' αὐτὴν ἄγιοι ὕμνογράφοι, γνωστοὶ καί ἀγνωστοί, προικισμένοι μετὰ τὸ τάλαντο τοῦ ποιητικοῦ λόγου, μᾶς κληροδότησαν τὴν ἀνεκτίμητη πνευματικὴ τους ἐμπειρία, ἕνα πολύτιμο ὄντως θησαυρὸ, πού ἡ Ἐκκλησία δέν ἄφησε νά καθεῖ, ἀλλὰ τὸν χρησιμοποίησε καί πλούτισε μετὰ αὐτὸν τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς.

Συμμετέχοντας σὲ αὐτὲς ὁ πιστὸς ζεῖ τὰ θεῖα γεγονότα καί προσλαμβάνει τὰ ἱερά διδάγματα μέσα ἀπὸ τὸ πνεῦμα, τὴ θεολογικὴ σκέψη καί τὴ φλογισμένη ἀπὸ θεῖο ἔρωτα καρδιά τῶν Ἁγίων. Καί ὅ,τι δέν μπορεῖ νά κάνει μόνος του ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας καί τῆς ἀμαρτωλότητός του, τὴν ἀνύψωση στίς μυστικὲς ἐκτάσεις τῆς θείας ἀγάπης, τὸ κάνει μετὰ τὴ βοήθεια τῆς δικῆς τους. Προχωρεῖ πέρα ἀπὸ τὸ παραπέτασμα τῆς γήινης πραγματικότητας, διακρίνει τὴ μυστικὴ παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἐρμηνεύει τὸ θεῖο σχέδιο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, φρεσκάρει τὰ βιώματα, ἀνανεώνει τὶς ἀποφάσεις, διορθώνει τὶς τυχόν παρεκκλίσεις τοῦ προσανατολισμοῦ του.

Ἡ ὕμνολογία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς εἶναι μία συνεχῆς προτροπὴ πρὸς ἀγῶνες πνευματικούς καί πρὸς ἀπόκτηση τῶν ἀρετῶν, ὡς μιά ἄριστη προετοιμασία γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Ἐρχομένου πρὸς τὸ Πάθος καί τὴν Ἀνάσταση Κυρίου. «Καθαρθῆναι δέον καί ὕστερον τῷ Καθαρῷ προσομιλητέον», συμβουλεύει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Πῶς θὰ συναντήσει ὁ πιστὸς τὸν Καθαρὸ Κύριον χωρὶς ἔνδυμα γάμου;

Πρῶτη προβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς νηστείας, ἐφόσον ἡ ἀκράτεια στὰ βρώματα κάνει καί τὴν ψυχὴ ἀκρατὴ καί ἐπιρρεπὴ στὴν ἀμαρτία. Εἶναι τὸ πρῶτο ὄπλο γιὰ τὴν ἐναρξη τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα: Ἐφθασε καιρός, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχή, ἡ κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια. Πρόκειται γιὰ μιά νηστεία πού δέν περιορίζεται μόνο στὰ φαγητά, ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νά ἐπεκτείνεται καί στίς ἄλογες ἐπιθυμίες τῆς ψυχῆς. Νηστεύοντες, ἀδελφοί, σωματικῶς, νηστεύσωμεν καί πνευματικῶς: λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαλύσωμεν στραγγαλιᾶς βιαιῶν συναλλαγμάτων πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν... ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Ἐκκλησία προτρέπει τοὺς πιστοὺς νά συνδυάσουν τὴν ἀποχὴ τῶν βρωμάτων μετὰ τὴν ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἀδικία, τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, τὴν ἐμπρακτὴ εὐσπλαχνία, τὴν ἐλεημοσύνη. Μιά νηστεία πού δὲ συμβαδίζει μετὰ τὶς ἀρετὲς αὐτὲς εἶναι μόνο ἐξωτερικὴ καί προκαλεῖ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ: Οὐ τοιαύτην νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην...

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι τῆς νηστείας ἡ ἀχώριστη σύντροφος, ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ζητούμενα, ἰδιαίτερα κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Δεῦτε ἐκκαθαρώμεν ἑαυτοὺς ἐν ἐλεημοσύναις καί οἰκτιρμοῖς πενήτων... δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον καί πτωχοὺς ἀστεγούς εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους... Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει πὼς οἱ πέντες εἶναι οἱ καλύτεροι ἰατροὶ τῶν ψυχικῶν μας ἀρρωστημάτων, ἀφοῦ μετὰ τὴν ἐλεημοσύνην πού λαμβάνουν ἀφαιροῦν τῶν τραυμάτων τοὺς μῶλωπας. Αὐτὸ ὅμως ἐπιτυγχάνεται ἐφόσον κάνουμε τὴν ἐλεημοσύνην μας ταπεινά καί μυστικά: μὴ σαλπίζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν εὐποιᾶν μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερὰ τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον, μὴ σκορπίση ἡ κενοδοξία τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης... Ἄν ἡ νηστεία δέν συνδυασθεῖ μετὰ ταπείνωση καί ἔργα εὐποιᾶς, τότε ἐκπίπτει σὲ ἀπλή δίαίτα, πού ἀποσκοπεῖ στό καλὸ μόνο τοῦ σώματος, ὄχι καί τῆς ψυχῆς.

Ἄν Μεγάλη Τεσσαρακοστή δέν μπορεῖ νά βοηθεῖ χωρὶς νηστεία, ἄλλο τόσο δέν μπορεῖ νά βοηθεῖ καί χωρὶς προσευχή. Ἡ προσευχὴ εἶναι ὁ κατεξοχὴν «τρόπος» τῆς κατασκευαστικῆς αὐτῆς περιόδου καί μάλιστα ἡ λειτουργικὴ προσευχὴ, τὴν ὁποία ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία. Οἱ Ἀκολουθίες εἶναι ἐκτεταμένες καί διαποτισμένες ἀπὸ τὸ κλίμα καί τὸ πνεῦμα τῆς χαρμολύπης (χαρμολύπης ἀπὸ τὴν λύπη).

Πρόκειται γιὰ μιά λύπη ἱερή, ἀφοῦ ἀναμένουμε τὸν πρὸς τὸ Πάθος Ἐρχόμενο Κύριον καί ταυτόχρονα ἀναλογιζόμαστε τὶς ἀμαρτίες μας, πού μᾶς ἔριξαν στὴν μακρὰν τοῦ Θεοῦ ἐξορία. Ἐχει, ὅμως, μέσα τῆς αὐτῆς ἡ λύπη τὴν χαρὰ, διότι εἴμαστε βέβαιοι γιὰ τὴν Ἀνάστασίν Του καί γιὰ τὴν συγγνώμην πού ἀπὸ τὸν Τάφο Του ἀνέτειλε. Ἡ προσευχὴ, καί κυρίως αὐτὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, δέν εἶναι ἀπλή ἀνάγνωση, ἢ ἀπαγγελία, ἢ ῥῆσμα, εἶναι κατεξοχὴν βίωμα. Ἄν τὴ

ζήσουμε μετὰ τὸν τρόπο αὐτό, τότε δέν θὰ δυσανασχετήσουμε μετὰ τὸ μακρὸν ἢ τὴ φαινομενικὴ μονοτονία τῶν τεσσαρακοστιανῶν ἀκολουθιῶν.

Καί φυσικά, τὸ κατεξοχὴν στοιχεῖο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς εἶναι ἡ μετάνοια. Γεμάτα εἶναι τὰ τροπάρια ἀπὸ τὶς συγκινήσεις καί τὶς ἰκεσίες τῆς μετανουσίας ψυχῆς: «Τῆς μετανουσίας ἄνοιξόν μοι πόλιν, Ζωοδότα... ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὄλον ἐσπιλωμένον ἄλλ' ὡς οἰκτιρῶν κάθαρων εὐσπλαγχνῶ σου ἔλεει». Καί ἄλλου πάλι: «Δεῦτε ἐργασώμεθα ἐν τῷ μυστικῷ Ἀμπελῶνι, καρπούς μετανουσίας ἐν τούτῳ ποιούμενοι, οὐκ ἐν βρώμασι καί πόμασι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καί νηστεαῖς τὰς ἀρετὰς κατορθοῦντες: τούτοις ἀρεσκόμενος ὁ Κύριος, δηνάριον παρέχει, δι' οὗ ψυχὰς λυτροῦται χρέους ἀμαρτίας»... Ἐν τέλει, ἡ ψυχὴ λυτρώνεται ἀπὸ τὴν ἀμαρτία μετὰ τὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ, πού ἀγαπᾷ νά μᾶς βλέπει νά ἀποκτοῦμε τὶς ἀρετὲς, ἐργαζόμενοι στὴν ψυχὴ μας μετάνοια, προσευχὴ, νηστεία καί ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας.

Ἐν κατακλείδι, θὰ μπορούσαμε νά ποῦμε πὼς ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δῶρα πού χάρισε ὁ Ἅγιος Θεὸς στὴν Ἐκκλησίαν Του. Εἶναι ἕνας πνευματικὸς στίβος πού μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νά ἀθληθοῦμε καί νά κερδίσομε πνευματικὰ βραβεῖα, προανακρούσματα τοῦ μεγάλου Ἐπάθλου πού εἶναι ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, δηλαδή ὁ Ἴδιος ὁ Κύριος. Οἱ ἔξοχοι ὕμνοι, γραμμένοι ἀπὸ Ἁγίους πού ἔπαθαν τὰ θεῖα καί εἶναι ἦδη πολῖτες αὐτῆς τῆς Βασιλείας, μᾶς τὸ λέγουν: «...χρηστότητα ποιήσωμεν καί δῶρ ἡμῖν Κύριος ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια...»

Μετὰ αὐτὴν τὴν προοπτικὴν, εὐχόμεσθε καλὴν, καρποφόρον καί εὐλογημένην Μεγάλην Τεσσαρακοστήν!

ΦΩΤ.: Τοῦ Κώστα Βέργα, ἀπὸ τὰ «Μονοπάτια Πίστεως SAMOS».

Μ. Τεσσαρακοστή: Ἡ πρόσκληση τῆς Ἐκ

Κατ' ἔτος καί κατά τήν περίοδο πού ὀνομάζεται Μεγάλη Τεσσαρακοστή (Μ.Τ.), ἡ Ἐκκλησία προσκαλεῖ τά μέλη τῆς νά εισέλθουν σ' ἓνα ἰδιότυπο στάδιο καί νά ἀγωνισθοῦν στόν ἀθλητικό στίβο.

Τό ἰδιότυπο αὐτό στάδιο ἀνήκει στήν Ἐκκλησία κατά πλήρη κυριότητα, νομή καί κατοχή. Αὐτό τό στάδιο ὀνομάζεται «Στάδιον τῶν ἀρετῶν». Ἐδῶ ἔγκειται ἡ ἰδιοτυπία του. Κατά τά ἄλλα καί ἐδῶ, ὅπως καί σέ κάθε ἄλλο στάδιο, ὑπάρχει ἡ ἀπόφαση ἀθλουμένων γιά ἔξοδο ἀπό τή χαλάρωση, γιά ἀγώνα βελτίωσης τῶν ἐπιδόσεων, γιά προσπάθεια ἐπίτευξης στόχων πέρα ἀπό τίς νομιζόμενες δυνατότητες τῶν ἀγωνιζομένων. Ὑπάρχει δηλ. ὁ ἀθλητισμός, μέ ὅλα τά βάρη του (στερήσεις, ἀπαγορεύσεις, προπονήσεις), ἀλλά καί ὁ πρωταθλητισμός (ἐπίτευξη στόχων, διακρίσεις, μετάλλια κ.λπ.).

Τήν ἐπίσημη πρόσκληση τῆς Ἐκκλησίας γιά εἴσοδο στό στάδιο τῶν ἀρετῶν τήν λαμβάνουν τά μέλη τῆς ἀκουστικά τό πρῶτῆ Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, καθῶς ψάλλεται στούς ἱερούς ναούς τό β' στιχρῶ ἰδιόμελο τῶν αἰνῶν ἀπό τό βιβλίον τοῦ Τριωδίου: «Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέφκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εισέλθετε, ἀναζωσάμενοι τόν καλόν τῆς νηστείας ἀγῶνα».

Πόσες, ὅμως, ἀντίληψεις καί πρακτικές ὑπάρχουν γύρω ἀπό τή νηστεία! Σέ κάποιους ὑποβόσκει ἡ ἀντίληψη ὅτι νηστεύοντας κάνουμε χάρη στόν Θεό, πού θά τούς τήν χρωστάει. Εἶναι, ἐπίσης, συχνό τό φαινόμενο νά ἐκλαμβάνεται ἡ νηστεία τῶν τροφῶν ὡς αὐτοσκοπός, χωρὶς νά συνδυάζεται μέ ἄλλες πῖο σημαντικές ἀπαιτήσεις τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

Γενικότερα, ὅμως, ὑπάρχουν δύο ἔννοιες καί πρακτικές τῆς νηστείας, ἡ οὐσιαστική καί ἡ συμβατική. Ἄν ἡ νηστεία, στήν ὁποία προτρέπονται οἱ χριστιανοί κατά τήν Μ.Τ., εἶναι μόνο ἀποφυγή κάποιων τροφῶν καί δέν ἔχει σχέση μέ τόν σκληρό ἀγῶνα κατά τῶν παθῶν πού ἐμφυτεύουν στή μεταπτωτική φύση μας, τότε πῶς θά ὀδηγήσει σέ πνευματικό πρωταθλητισμό;

Τήν ἀπάντησιν μᾶς τίν δίνει πάλι ἡ ἐκκλησιαστική ὑμνογραφία, πού ἀντλεῖ τίς διατυπώσεις τῆς ἀπό τή σκέψη τῶν θεοφόρων πατέρων. Ἔτσι, τήν Καθαρά Δευτέρα τό πρῶτῆ, στήν ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, στό α' ἰδιόμελο τῶν ἀποστίχων, προτρέπονται οἱ πιστοί νά νηστεύσουν μέ τρόπο «εὐάρεστο» στόν Κύριον. Καί συνεχίζοντας, τό τροπάριον ὀρίζει τό πλαίσιο τῆς ἀληθινῆς νηστείας: «Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτῆν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ ἀληθῆς νηστεία, ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους καί ἐπιπορκίας· ἡ τούτων ἔνδεια νηστεία ἐστίν ἀληθῆς καί εὐπρόσδεκτος».

Ὁ κίνδυνος πού παραμονεύει σχετικῶς μέ τήν τήρησιν τῆς νηστείας, βρίσκεται στήν παρανόπη τῆς οὐσίας τῆς, πού συνίσταται στό πνευματικό τῆς περιεχόμενο. Ἡ ἀποφυγή ὀρισμένων τροφῶν, εἶναι τό εὐκολότερο, ἀλλά ὄχι καί τό ὀρθότερο. Τό δυσκολότερο, ἀλλά καί ὀρθότερο, εἶναι νά ἐπιδιώξουμε τήν τῶν «κακῶν ἀλλοτριώσιν», τήν ἀποξένωσίν μας ἀπό τίς ἐκδηλώσεις τῶν παθῶν πού φέρει ἡ μεταπτωτική μας φύση, χωρὶς νά ἀθετήσουμε τή νηστεία τῶν τροφῶν.

Εἶναι τόσο σημαντική γιά τήν ἐπίτευξιν τοῦ πνευματικοῦ πρωταθλητισμοῦ ἡ εὐάρεστη στό Θεό αὐτή νηστεία, πού, ὅπως λέγει πα-

ραστατικά ὁ μέγας ἱεράρχης τῆς Καισαρείας, σέ κάθε ἐκκλησία εἶναι ἐγκατεστημένοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ «ἀπογραφόμενοι τοὺς νηστεύοντας». Ὁ κίνδυνος γιά τοὺς μὴ νηστεύοντας εἶναι προφανής...

Οἱ γλώσσες τῶν προφητῶν καί τῶν θεοφόρων πατέρων ἐπισημαίνουν τήν ἀνεπάρκεια τῆς συμβατικῆς νηστείας τῶν τροφῶν. Νά λίγα ἀπό ὅσα ἐντέλλονται γιά τό θέμα αὐτό:

Νά λύσεις κάθε ἀδικία. Νά συγχωρήσεις τόν πλησίον σου γιά τή λύπη πού σοῦ προκάλεσε, γιά ὅσα σοῦ ὀφείλει. Λέγεις ὅτι νηστεύεις καί δέν τρώγεις κρέας, ἀλλά κατατρώγεις τόν ἀδελφό σου μέ τή συκοφαντία καί τή μνησικακία. Περιμένεις νά ἔλθῃ τό βράδυ γιά νά βάλεις κάτι στό στόμα σου, ἀλλά ξεθεύεις ὅλη τήν ἡμέρα σου σέ δικαστικές διαμάχες. Νηστεύοντας, ἴσως, δέν πίνεις κρασί, ἀλλά μεθᾶς ἀπό θυμό σάν παράφρονος.

Μία τέτοια νηστεία δέν εἶναι συμβατική, ἀφοῦ ἀγγίζει τόν πυρήνα τῆς φαυλότητας τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, πού πρέπει μέ τή συνδρομή τῆς Θεῆς χάριτος καί τῆ δικῆ του συνέργεια νά μεταποιηθεῖ ἀπό δέσμιος στήν τυραννία τῶν παθῶν σέ ἀπελευθερο Χριστοῦ. Ὅλο τό νόημα τῆς Μ.Τ. ἔχει σχέση μέ τήν ἐπιστροφή μας στόν Θεό, μέ τήν ἀποκατάστασιν τῆς φιλίας μας μέ τόν Δημιουργό μας, μέ τήν ἀντιστροφή τῆς πορείας πού μᾶς ὀδήγησε στήν ἀποξένωσίν μας ἀπό Ἐκεῖνον.

Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή «ἡ ψυχωφελής», ὅπως ὀνομάζεται λόγῳ τοῦ ὅτι εἶναι ἡ πῖο ἀρχαία, ἡ πῖο κατανοητή, ἡ πῖο πλούσια σέ πνευματικές εὐκαιρίες καί ἐμπειρίες, ἡ πῖο ἀγωνιστική, γι' αὐτό καί ἡ πῖο ἐράσμια γιά τοὺς χριστιανούς λειτουργική περίοδος, ἔχει ὡς σκοπό νά μᾶς προετοιμάσει καταλλήλως «φθάσαι ἐπὶ τήν ἀνάμνησιν τοῦ σωτηρίου Πάθους καί τῆς τριήμερου Ἀναστάσεως τοῦ

Κυρίου ἡμῶν». Οἱ ἕξι ἑβδομάδες τῆς Μ.Τ., λοιπόν, μέ τόν ἀγῶνα πού ἐμπεριέχουν, ἔχουν ὡς σκοπό τήν βιωματική συμμετοχή στή Μεγάλη Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί στή χαρά τῆς τριήμερης ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασός Του. Ἔχουν ὡς σκοπό τήν ἐκδίωξιν τῆς ὀμίχλης τῶν παθῶν, ὥστε νά γίνῃ αἰσθητή ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στή ζωή μας, ὁ ὅποιος θά συμπορευθεῖ στόν ἀγῶνα μας.

Ὑπάρχει, ὅμως, καί κάτι ἄλλο. Ἐκτός ἀπό τήν συμπόρευσιν Ἐκεῖνον στή δική μας πορεία τῆς Μ.Τ., πρέπει νά ὑπάρξῃ καί ἡ δική μας συμπόρευσιν στή δική Του μαρτυρική πορεία καί ὁδός. Τό βράδυ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων (ἀρχή τῆς Μ. Ἑβδομάδας), θά μᾶς προτρέψει ἡ Ἐκκλησία (μέ τό πρῶτο ἰδιόμελο τῶν αἰνῶν) σ' αὐτή τήν συμπόρευσιν, συσταύρωσιν καί νέκρωσίν μας ὡς πρός τίς ἡδονές: «Δεῦτε οὖν καί ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν Αὐτῷ καί συσταυρωθῶμεν καί νεκρωθῶμεν δι' Αὐτόν ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς».

Πρὶν ἀπό τήν Μ.Τ. προηγοῦνται τρεῖς ἑβδομάδες (καί τέσσερις Κυριακές) προετοιμασίας. Ἡ κάθε Κυριακή εἶναι ἀφιερῶμένη σέ κάποια παραβολή ἢ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ. Ὅταν λέμε «Ἀνοίγει τό Τριῶδιον», ἐννοοῦμε ὅτι ἀρχίζει ἡ χρῆσις τοῦ λειτουργικοῦ βιβλίου τοῦ Τριωδίου, ἀλλά καί παράλληλα ἡ πορεία, χρονικά καί τροπικά, πού ὀδηγεῖ στή Μ.Τ. Τό Τριῶδιον «ἀνοίγει» μέ τήν Κυριακή τοῦ Τελῶν καί τοῦ Φαρισαίου. Οἱ Κυριακές αὐτές μέ τήν ἀφιέ-

κλησίας για πνευματικό πρωταθλητισμό

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ, ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ Ι.Μ. ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΓΙΑΣ

ρωση που περιέχει ή κάθε μία και μέ τον τρόπο που είναι δομημένες, είναι ή καταλληλότερη προετοιμασία για την Μ.Τ.

1. **Η παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου** εκφράζει με τη μεγαλύτερη σαφήνεια την σχέση του ανθρώπου με τον Θεό. Όλοι σέ κάποιο βαθμό είμαστε κενόδοξοι φαρισαίοι, που καλούμαστε, όμως, να γίνουμε ταπεινοί τελώνες. Έκείνα τα στοιχεία που δημιουργούν την ιδιότητα του φαρισαίου είναι τό να «χαρίζεται» κάποιος στον εαυτό του, να μή θεωρεί ότι έχει ανάγκη μετάνοιας και μεταστροφής, να μή θεωρεί τον εαυτό του «αχρείο δούλο» για όσα αγαθά πράττει.

Η ιδιότητα του τελώνη έχει σχέση με την καταδίκη των φαύλων πράξεών του, με τη μετάνοια, την εκζήτηση του Θεού ελέους και τό αίσθημα απόλυτης εξάρτησης από τη χάρη του Θεού. Ο Τελώνης, βουτηγμένος μέσα στην άμαρτία και την αδικία, γίνεται ό «ήρωας» της παραβολής, αφού τελικά δικαιώνεται από τον Θεό. Τό παράδοξο τούτο στά μάτια των ανθρώπων, να δικαιώνεται ό άμαρτωλός Τελώνης και όχι ό αναμάρτητος Φαρισαίος, συμβαίνει επειδή τό αίσθημα της αυτοδικαιώσεως που πηγάζει ακόμα και από την τήρηση των διατάξεων του Θεού νόμου, δέν είναι άρεστό στον Θεό.

Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι ή σωτηρία και ή δικαίωση είναι για κείνους που μπορούν, με ταπείνωση, να σταθούν ως άμαρτωλοί ενώπιον του Θεού. Η ταπείνωση είναι πρώτιστο μονοπάτι για ή σωτηρία. Άς προσέξουμε, όμως! Κανείς δέν γίνεται ταπεινός εξευτελίζοντας την αξιοπρέπειά του. Ο όποιοσδήποτε αυτοεξευτελισμός, τό μόνο που μπορεί να αποκαλύψει είναι την... έλλειψη ταπείνωσης.

Ταπείνωση σημαίνει νους Χριστού. Ταπείνωση σημαίνει να αντιλαμβάνεσαι τό νόημα της ύπαρξής σου και ή σχέση σου με τον Θεό και τούς γύρω σου, όπως τά αντιλαμβάνεται Έκείνος και όχι μέσα από στρεβλωμένες αντιλήψεις του μυαλού σου.

2. **Στην παραβολή του Άσώτου** τό πιο σπουδαίο δέν είναι ή επιστροφή του μικρότερου γιού, αλλά τό τραπέζι, ή γιορτή, που κάνει ό πατέρας για την επιστροφή του. Η παραβολή αυτή σχετίζεται με την μετάνοια, της οποίας άπώτατος σκοπός δέν είναι ή

άτομική σωτηρία, αλλά ή κοινωνία της ζωής, ή στροφή από τον έγωκεντρισμό στην κοινωνία με ή ζωή του Θεού. Η μετάνοια είναι ή μόνη άληθινή προετοιμασία για τό Πάσχα. Η μετάνοια γίνεται ζωή και ή ζωή είναι ή συνέπεια της μετάνοιας. Γι' αυτό ή Μ.Τ., ως προετοιμασία για τό Πάσχα, δέν μπορεί παρά να είναι καιρός μετάνοιας.

Άλλη ουσιαστικότερη προετοιμασία από ή μετάνοια -άν θέλουμε να εισέλθουμε στην κοινωνία της νέας ζωής που χάρισε ό Χριστός με την Άνάστασή του- δέν υπάρχει. Μόνο αυτή ή έσωτερική κίνηση αποστροφής προς την άμαρτία μπορεί να μās προετοιμάσει για ή χαρά του πασχάλιου δείπνου. Διαφορετικά, ή είσοδος μας σ' αυτή, μόνο επιφανειακή θά είναι, ένα ψυχολογικό γεγονός, και τίποτε άλλο.

3. **Η τρίτη Κυριακή ονομάζεται της Άπόκρεω ή της Κρίσεως.** Η ευαγγελική περικοπή της Κρίσεως έρχεται σαν μαχαίρι να διαρρήξει την αυταρέσκεία μας ότι είμαστε εντάξει με τον Θεό και να μās καλέσει να ανακαλύψουμε στο πρόσωπο του διπλανού μας τό αντικείμενο της πιο έντεταμένης φροντίδας μας, μία και από αυτό θά εξαρτηθεί ή σωτηρία μας.

4. **Στην τέταρτη και τελευταία** πρό της Μ.Τ. Κυριακή, που ονομάζεται της Τυρινής ή της Συγχωρήσεως, ένυπάρχουν στο ευαγγελικό ανάγνωσμα τά κύρια στοιχεία αυτής της περιόδου: α) ή συγχώρηση των άλλων ως προϋπόθεση συγχωρήσής μας από τον Θεό, β) ή αποφυγή της ανθρωπαρέσκειας στον τρόπο της νηστείας, γ) ή αποφυγή συγκέντρωσης επίγειων θησαυρών, που είναι έπισφαλής ή φύλαξή τους, και ό θησαυρισμός ουράνιων θησαυρών.

Στόν Έσπερινό της Συγχωρήσεως, λίγες ώρες πριν από την είσοδο στην Μ.Τ., τά μέλη της Έκκλησίας θά εκφράσουν με έξωτερικούς τρόπους την έσωτερική στροφή τους προς τον Θεό και προς τον διπλανό τους. Μακάρι τούτο να γίνει τό πνευματικό μας όχημα την περίοδο της Μ.Τ.!

Καλές επιδόσεις στα αγωνίσματα του σταδίου των άρετών!

Καλή συμπόρευση και συνάντηση με τον Άναστάνα Χριστό! •

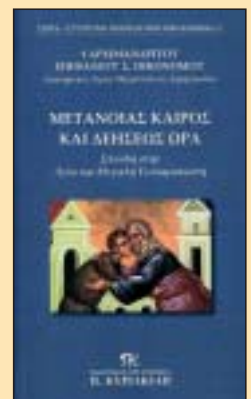
Βιβλιοπαρουσίαση

«Μετανοίας καιρός και Δείσεως ώρα»

Άρχιμ. Έπιφανίου Οικονόμου

«...Ο πολύς κόσμος απέχει των ευκαιριών αυτής της τεσσαρακονθήμερης διαδρομής. Άπέχει των αγαθών του παραδείσου της πνευματικής τρυφής, που μόνο μέσα στην Έκκλησία μπορεί κανείς να ζήσει και επιλέγει είτε την κοσμική, έθιμικού χαρακτήρα, προσέγγιση της περιόδου, είτε την σκωπτική τοποθέτηση μπροστά σε μία πραγματικότητα που ζητεί από τον καθένα την ελάχιστη θυσία (νηστεία), την όλόθυμη προσφορά (προσευχή), την ταπεινή επιστροφή (μετάνοια). Βλέπετε, ό κόσμος σήμερα δέν ξέρει να αυτοθυσιάζεται, παρά μόνο να θυσιάζει, συνήθως αυτοκτονικά, άδυνατεί να προσφέρει, ξέρει μόνο να παίρνει και να ζητά, άποστρέφεται την ένδοσκόπηση, γιατί τρομάζει στην

ιδέα τί θά δει μέσα του και προτιμά να έθελουφλεϊ, κινδυνεύοντας να τσακιστεί. Γι' αυτόν τον κόσμο ή Σαρακοστή μοιάζει ξένη, γιατί λειτουργεί ως καθρέπτης άποκαλυπτικός, άληθινός, ρεαλιστικός, γι' αυτό και άποκρουστικός. Η έλλειψη ταπείνωσης και ή ναρκισσιστική παράνοια της εποχής του στερούν ή δυνατότητα να δει στο είδωλό του τις άτέλειες και να άναζητήσει τούς πνευματικούς εκείνους τρόπους, ώστε να τις διορθώσει και να μεταμορφωθεί. Γιατί, αυτή είναι, τελικά, ή Σαρακοστή. Η προσωπική μας μεταμόρφωση. Η προσωπική μας, έν Χριστώ, άναγέννηση...»

Τό βιβλίο κυκλοφορεί στο βιβλιοπωλείο της Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ» και σε όλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεία.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς τὸ ζωντανό Σῶμα τοῦ

Συνεχίστηκαν, μέ ιδιαίτερο ἐνδιαφέρον, οἱ Γενικές ἱερατικές Συνάξεις τῆς ἐφετινῆς ἐκκλησιαστικῆς περιόδου, στήν Τοπική μας Ἐκκλησία, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀφιερωμένες στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἔχουν ὡς γενικό θέμα: «Ἰησοῦς Χριστός, χθές καί σήμερα ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας». Ἡ Γ' **Σύναξι** (16/12) ἐξετάσε τό ἐπιμέρους θέμα «Ἐγώ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσιν καί περισσόν ἔχωσιν».

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Σισσανίου & Σιατίτσας κ. Παῦλος**, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας ὡς τοῦ ζωντανοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ».

Ἡ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε, ἀρχικῶς, στήν ἀλήθεια περί τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τήν ἐξέφρασε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἐν ὀνόματι τῶν Μαθητῶν, μία ἀλήθεια πού συνιστᾷ τήν πίστη, τήν αἴσθησι καί τήν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας. Στή συνέχεια, ἀναφέρθηκε στόν Χριστό ὡς τό κλεῖδί πού ἐρμηνεύει τήν ἱστο-

ρία. Ἀκόμα καί ὅσοι Τόν ἀρνοῦνται, οὐσιαστικά Τόν ὁμολογοῦν. Οἱ ἐπιθέσεις τους στό πρόσωπό Του δείχνουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι κύριος τῆς ἱστορίας. Τελικά, ὁ Χριστός «ἦλθε ἵνα ζῶν ἔχωμεν καί περισσόν ἔχωμεν!!!». Συγκρούστηκε μέ τόν θάνατο, γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπ' αὐτόν καί νά μᾶς χαρίσει ζωή. Γ' αὐτό καί οἱ προσβολές τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι τυχαῖες, οὔτε ἀποσκοποῦν στόν Χριστό. Στόχος δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος, ἀπό τόν ὁποῖο θέλουν νά ἀφαιρέσουν τή ζωή.

Ὅπως σημείωσε ὁ Σεβ. κ. Παῦλος, ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, ἐπιβεβαιώνει καί φανερώνει αὐτή τή ζωή στά πρόσωπα τῶν Ἁγίων, ἐνῶ ἡ ἐμπειρία τῆς, ὡς τοῦ ζωντανοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία, ἐκεῖ ὅπου βιώνεται ἐμπειρικά ὁλόκληρος ὁ Χριστός καί πραγματώνεται ἡ Βασιλεία Του. Βέβαια, αὐτή ἡ ἐμπειρία, γιά τόν καθένα, ἐξαρτᾶται ἀπό τήν καθαρότητα τῆς καρδιάς του. Ἡ ἀποδοχή, ἐν ἀπλότητι, τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ θύρα τῆς βιώσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦ ζωντανοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου ἐμεῖς εἴμαστε ζωντανά μέλη.

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης**, Ἱεροκέρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο. Κατάργησι τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου-δικαίωσι καί σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου».

Ὁ π. Δανιήλ ἐπεσήμανε ὅτι «τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων εἶναι μήνυμα ἀπολυτρώσεως... ἂν ὡς ἀπολύτρωσι νοοῦμε κυρίως τή δικαίωσι, τότε γιά τή δικαίωσι μᾶς μιλάει ὁ μέγας Ἀπόστο-

λος...». Παρατήρησε ὅτι «προτοῦ δημιουργηθεῖ ὁ κόσμος καί ὁ ἄνθρωπος, τότε πού μόνο ὁ Θεός ἐν Τριάδι ὑπῆρχε, σχεδίασε τήν ἀπολύτρωσίν μας! Αὐτό εἶναι ἀνέκφραστο μυστήριο. Πρόκειται γιά τήν ἄρρητη δωρεά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ... Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σχεδίου τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἐγινε, βεβαίως, σέ κάποια χρονική στιγμή, ἀλλά τό σχέδιον εἶναι προαἰώνιον...»

Σέ ἄλλο σημείο τῆς ὁμιλίας τοῦ ὁ π. Δανιήλ τόνισε ὅτι «ἡ δικαίωσις, ἡ λύτρωσις, προσφέρεται σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅχι ἂν ἔχουν τόν νόμο, ἀλλ' ἂν ἔχουν τήν πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό...» καί προσδιόρισε τό περιεχόμενο τῆς πίστεως, πού ὀδηγεῖ στήν δικαίωσι: «Ἡ συγκεκριμένη πίστις, στό συγκεκριμένο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μία ὁποιαδήποτε θρησκευτική πίστις εἶναι δυνατόν νά εἶναι πλαστό εἰσιτήριο. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό πιστευόμενο πρόσωπο. Ὅποιος δέν πιστεύει σωστά στόν Ἰησοῦ Χριστό... αὐτός δέν σώζεται, ἔστω κι ἂν ἔχει πίστη σέ χιλιάδες θρησκευτικά ἀντικείμενα καί θαύματα!» Ὁ π. Δανιήλ μίλησε, ἀκόμα, γιά τόν πειρασμό τῆς «αὐτοσωτηρίας, ἡ ὁποία ἀποκλείεται!... Δέν ὑπάρχει ἰδιωτικός τρόπος σωτηρίας, οὔτε προσωπικός, οὔτε ἀτομικός. Ἕνας εἶναι ὁ τρόπος τῆς σωτηρίας: Ἡ Κοινωνία τοῦ Χριστοῦ...».

Ὁλοκληρώνοντας, ὁ ὁμιλητής τόνισε ὅτι «Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἀπολύτρωσίν μας. Μέ τό Αἷμα Του σφραγίζει τό εἰσιτήριο τῆς τελικῆς μας ἀπολυτρώσεως. Τώρα ἔχουμε ἐν δυνάμει λυτρωθεῖ. Ἐχουμε τή δυνατότητα νά λυτρωθοῦμε..., ὅπως ἔχουμε καί τή δυνατότητα νά χαθοῦμε... Ἐκεῖνο πού μᾶς χειραγωγεῖ στό δρόμο τῆς σωτηρίας εἶναι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον... ἄς μή Τό πικραίνουμε μέ τίς ἁμαρτίες καί τά πάθη μας...».

Στήν **4η Γενική Ἱερατική Σύναξι** (20/1) ἐξετάστηκε τό ἐπιμέρους θέμα «Οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος». Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **κ. Χρήστος Καρακόλης**, Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὡς ὁ θαυματουργός Μεσσίας-Διδάσκαλος. Τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ ὡς ἐπισφράγιση τῆς διδασκαλίας Του».

Ὁ κ. Καθηγητής συνοπτικά ἐπεσήμανε τά ἐξῆς: «Στήν Παλαιά Διαθήκη ὑπάρχουν δύο κύριοι πόλοι ἐξουσίας, οἱ προφῆτες καί οἱ βασιλεῖς. Οἱ πρῶτοι ἐκπροσωποῦν τό χαρισματικό στοιχείο, ἐνῶ οἱ δεύτεροι τό θεσμικό. Ὁ βασιλεῦς τοῦ Ἰσραὴλ ὀνομάζεται μεσσίας (δηλ. Χριστός). Τήν ἐποχή τῆς Καινῆς Διαθήκης δέν ὑπάρχουν πιά βασιλεῖς στόν Ἰσραὴλ, μέ ἀποτέλεσμα οἱ Ἰουδαῖοι νά ἀναμένουν τόν ἐσχατολογικό μεσσία, γιά νά τούς ἀπελευθερώσει ἀπό τόν ρωμαϊκό ζυγό.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὡς μεσσίας συνδυάζει στό πρόσωπό του τήν προφητική καί τή βασιλική λειτουργία.

Χριστού τῆς ἀγάπης

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Ὅντας ὁ ἴδιος ὁ ἀληθινός Θεός δέν χρειάζεται πιά νά ἐκπροσωπεῖται ἀπό βασιλεῖς καί προφῆτες, ἀλλά ἀναλαμβάνει ὁ ἴδιος ἀπευθείας τήν καθοδήγηση τοῦ περιουσίου λαοῦ, καθώς ἐπίσης καί τή σωτηρία ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Μέ τά θαύματά του ὁ Χριστός ἀποσαφηνίζει καί τεκμηριώνει τή διδασκαλία του. Δείχνει ἔμπρακτα ὅτι εἶναι ἀληθινός Θεός καί ἀληθινός ἄνθρωπος, ὅτι ἔχει τήν ἐξουσία νά συγκαρτεῖ ἁμαρτίες, ἀλλά καί ὅτι μπορεῖ νά σώσει τόν ὅλον ἄνθρωπο ὡς ψυχοσωματική ἐνότητα. Τά θαύματά του σχετίζονται ἄμεσα μέ τήν πίστη. Ἐνῶ ἀρχικά οἱ ἄνθρωποι τόν πλησιάζουν ὡς θαυματοποιό πού μπορεῖ νά καλύψει τίς βιοτικές ἀνάγκες τους καί νά λύσει τά προβλήματά τους, ἐν συνεχείᾳ ἡ πίστη τους, ἐφόσον προσπεράσει τόν σκόπελο τῆς παρώσεως, μπορεῖ νά φτάσει σταδιακά στήν ἀναγνώριση ὅτι ὁ Ἰησοῦς προέρχεται ἀπό τόν Θεό καί τελικά ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος. Ἡ ὑπέρτατη πίστη, ὅμως, εἶναι αὐτή πού δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό θαύματα, ἀλλά στηρίζεται στή μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας γιά τόν Χριστό. Ἡ πίστη αὐτή μπορεῖ νά ἰκανώσει τούς πιστεύοντες, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου, ἀκόμη καί στήν ἐπανάληψη τῶν θαυμάτων του χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου».

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Γεώργιος Δορμπαράκης**, Θεολόγος-Συγγραφέας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Τό κέντρο τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου: ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν συνάνθρωπο».

Ὁ ὁμιλητής, ἀπαντώντας στό ἐρώτημα ἂν ἡ ἀγάπη εἶναι ἀρετή, ἐπεσήμανε ὅτι «χωρίς νά ἀποκλείσουμε καί τή διάσταση αὐτή, ἀπό πλευρᾶς ἀνθρώπινης, ἡ ἀγάπη ὑπερβαίνει τήν ἀρετολογική ἀπλή κατανόησή της, γιατί ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ,

ἀλλά καί ὅλης τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί (Α΄ Ἰωάν. 4, 16), πού σημαίνει ὅτι ἔχει βάθος μυστηριακό. Μιλώντας γιά ἀγάπη μιλάμε γιά τόν ἴδιο τόν Θεό. Ὅπως εὐστόχως ἔχει τονισθεῖ: ὁ Θεός δέν ἔχει ἀγάπη, εἶναι ἀγάπη, κατά συνέπεια, ψηλαφώντας τίς ἐνέργειές Του, ὅπως φαίνονται αὐτές στήν Ἁγία Γραφή, ἀπ' ἀρχῆς τῆς Δημιουργίας καί μέχρι σήμερα καί ὅσο θά ὑπάρχει κόσμος, ψηλαφούμε τά χαρακτηριστικά τῆς ἀγάπης... Ἐφόσον ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί, ἀντιστοίχως καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι φτιαγμένος γιά νά ἀγαπᾷ. Δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, νά εἶναι κάτι διαφορετικό ἀπό τό ἀρχέτυπό Του, τόν ἴδιο τόν Θεό, συνεπῶς κάθε ἔκπτωση ἀπό τήν ἀγάπη συνιστᾷ διαστροφή καί ἀνωμαλία...».

Στή συνέχεια παρατήρησε ὅτι «δέν εἶναι δυνατόν ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τό κέντρο Του, νά μὴν περνᾷ καί σ' ἐμᾶς. Στήν περίπτωση ἀδιαβροχίας μας σημαίνει ὅτι τήν πίστη μας σ' Αὐτόν τήν ἔχουμε κάνει ἰδεολογία καί τήν κατανοοῦμε ὡς μία ἐπί πλέον θρησκεία τοῦ κόσμου τούτου. Ὅποτε, εἶναι ἐπόμενο νά φτάνουμε στή δαιμονική πράγματι κατάσταση, ἐν ὀνόματι Του νά καταδιώκουμε τούς συνανθρώπους μας, νά τούς ἐχθρευόμαστε, νά θεωροῦμε ἀντιπάλους καθένα πού δέν συμφωνεῖ μ' ἐμᾶς καί στό ὄνομα τοῦ Σταυροῦ Του νά σταυρώνουμε τόν κόσμο...». Πολύ σημαντική ἦταν ἡ ἀναφορά του στήν ἀγάπη ὡς προϋπόθεση τῆς γνώσης τοῦ Θεοῦ, ὅπως θεολογεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ δέν ἔχει ἐγκεφαλικό καί νοσησιαρχικό χαρακτήρα, ἀλλ' ἀπολύτως ἐμπειρικό, ὅταν συναντᾶται ἡ ἀνθρώπινη θέληση μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ πίστη μας δέν ἔχει τόσο τήν ἀνάγκη τῶν κοσμικῶν γνώσεων καί τῆς θύραθεν σοφίας, ὅσο τήν ἐτοιμη καρδιά, τήν ἀπλότητα δηλ. ἐκεῖνη πού σπεύδει, μέ παιδικό τρόπο, νά ἀνταποκριθεῖ στήν κλήση τοῦ Κυρίου της...».

Κατά τίς δύο Συνάξεις διεξήχθη διεξοδική συζήτηση, ἐνῶ τήν σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἔκανε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ

**Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Δημητριάδος & Ἀλμυροῦ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ**

Κυριακή τῆς Τυρινῆς

22 Φεβρουαρίου 6:00 μ.μ.

Ἱερός Ναός Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου

Κυριακή Α΄ Νηστειῶν

ἽΟρθοδοξίας 1η Μαρτίου 6:00 μ.μ.

Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου

Κυριακή Β΄ Νηστειῶν

Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ 8 Μαρτίου 6:00 μ.μ.

Ἱερός Ναός Ἀγίου Βασιλείου Βόλου

Κυριακή Γ΄ Νηστειῶν

Σταυροπροσκυνήσεως 15 Μαρτίου 6:00 μ.μ.

Ἱερός Ναός Ἀγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης Βόλου

Κυριακή Δ΄ Νηστειῶν

Ἵοσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος 22 Μαρτίου 6:00 μ.μ.

Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας Νέας Ἰωνίας

Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν

Ἵοσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας 29 Μαρτίου 6:30 μ.μ.

Μητροπολιτικός Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικολάου Βόλου

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

20 ΧΡΟΝΙΑ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ»

Στιγμές καλλιτεχνικής πανδαισίας και έντονης συγκίνησης έζησαν (31/1) τὰ μέλη και οί φίλοι του «Έσταυρωμένου» στό Πνευματικό Κέντρο της Ί.Μ. Δημητριάδος, επί ευκαιρία της συμπληρώσεως 20 ετών διακονίας στον πάσχοντα συνάνθρωπο και προσφοράς στην τοπική μας κοινωνία. Την εκδήλωση άνοιξε ο Πρόεδρος του Σ.Σ. «Ο Έσταυρωμένος» Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας, ο οποίος αναφέρθηκε στο πολυσχιδές έργο του Συλλόγου στο χώρο των Σωφρονιστικών καταστημάτων της περιοχής μας. Τό καλλιτεχνικό μέρος της εκδήλωσης ανέλαβαν οί «Μουσικοί Ταξιδευτές», ένα μου-

σικό σχήμα του Άλμυρου, που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του «Ε», με άνιδιοτέλεια και θερμή. Τό κοινό άκουσε μαγεμένο την άψογη εκτέλεση και συνταξίδεψε με τους έρμηνευτές στο γοητευτικό ταξίδι της ποιοτικής ελληνικής μουσικής. Είναι οί δημιουργίες που σφυρηλατήθηκαν στο διάβα της παράδοσης, ζωντανό και αναπόσπαστο κομμάτι του πολιτισμού και της κουλτούρας του έθνους μας. Ήταν αναμφίβολα μία σπουδαία βραδιά, άντάξια των καλλιτεχνών, αλλά και των έθελοντών του «Ε», που γιόρτασαν τὰ εικοσάχρονα γενέθλια της διακριτικής και ούσιαστικής προσφοράς του σε κάθε έμπερίστατο άδελφό. Ο Σύλλογος είναι άληθινά ευγνώμων γιά τή συμμετοχή των «Μουσικών Ταξιδευτών» και έλπίζει και σε περαιτέρω συνεργασία.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤ. ΣΤΥΛΙΑΝΟ ΑΝΑΝΙΑΔΗ

Κατά τή διάρκεια του Πανηγυρικού Έσπερινού της έορτής του Σεβ. Μητροπολίτου μας (28/1), όπως έχει καθιερωθεί τὰ τελευταία χρόνια, ο κ. Ίγνάτιος απέδωσε τήν Άνώτατη Τιμητική Διάκριση της Ίερās Μητροπόλεως Δημητριάδος, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, σε έναν γέροντα Κληρικό της Τοπικής μας Έκκλησίας, εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης γιά τήν όλη διακονία του.

Έφέτος ή Τιμητική Διάκριση άπονεμήθηκε στον πολίο ιερέα και παλαίμαχο Έκπαιδευτικό Πρωτ. Στυλιανό Άνανιάδη, ο οποίος επί σειρά ετών υπηρέτησε τήν Έκπαίδευση και σε ώριμη ηλικία εισήχθη στον Ίερό Κλήρο, αναλαμβάνοντας σημαντική ιεροκρηυκτική και πνευματική, ως έξομολόγος, διακονία. Άναφερόμενος στο πρόσωπο του τιμωμένου, ο κ.

Ίγνάτιος έξηρε τό ήθος του, τήν θεολογική του πληρότητα και έμπειρία, καθώς και τό πολυσήμαντο ιερατικό του έργο. Άπό τή μεριά του ο π. Στυλιανός ευχαρίστησε από καρδιάς γιά τήν ύψιστη τιμή και άφιέρωσε τόν Σταυρό της Άνώτατης Διακρίσεως στους μελλοντικούς Κληρικούς και εκπαιδευτικούς, «που θά θελήσουν νά αναλάβουν τόν βαρύ σταυρό είτε της ιερατικής, είτε της εκπαιδευτικής διακονίας».

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Έόρτιες επισκέψεις στα Σωφρονιστικά Καταστήματα της περιοχής μας πραγματοποίησε (22/12) ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος, ένόψει των Χριστουγέννων. Τόν Σεβασμιώτατο συνόδευε κλιμάκιο του Σ. Σ. Κ. «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», με επικεφαλής τόν Πρόεδρο Πρωτ. Θεόδωρο Μπατάκα. Ο κ. Ίγνάτιος επισκέφθηκε, κατά σειρά, τής Φυλακές Κασσαβετίας, όπου βράβευσε τούς μαθητές του Δημοτικού και του Γυμνασίου του Καταστήματος. Στή συνέχεια, επισκέφθηκε τής Δικαστικές Φυλακές του Βόλου, όπου βράβευσε τούς έπιμελестερους μαθητές του Σχολείου του Καταστήματος και άμέσως μετά επισκέφθηκε τὰ κρατητήρια της Υποδ/σης Άσφαλείας Βόλου. Στους κρατουμένους και των τριών Σωφρονιστικών Ίδρυμάτων ο κ. Ίγνάτιος διένειμε εκατοντάδες προσωπικά έορταστικά δέματα, που έτοιμάσαν

οί έθελοντές του Σ. Σ. Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», που είναι καρπός άγάπης και προσφοράς όλων των ένοριών της Ί. Μητροπόλεως Δημητριάδος. Τόνισε δέ τή σημασία της λειτουργίας των σχολείων στους χώρους των φυλακών, μίλησε με θερμά λόγια στους κρατουμένους, έδωσε κουράγιο, δύναμη, παρηγοριά και έλπίδα, γιά νά έξέλθουν, κατά τό δυνατόν, σωφρονισμένοι και βελτιωμένοι από τή δοκιμασία της φυλακής, ενώ στήριξε με τής ευχές του και τό προσωπικό των Ίδρυμάτων, που επιτελεί δύσκολο και υπεύθυνο έργο, υπό δυσμενείς συνθήκες και πολλές ύλικοτεχνικές έλλείψεις.

ΛΑΜΠΡΑ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Με λαμπρότητα και ιεροπρέπεια η Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος έορτασε και φέτος την μεγίστη έορτή των Θεοφανείων, με επίκεντρο τον Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου, όπου τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου, παρουσία πλήθους πιστού λαού. Ακολούθησε η τελετή του Μεγάλου Αγιασμού και στή συνέχεια σχηματίστηκε λιτανεία, υπό τους ήχους της φιλαρμονικής του Δήμου Βόλου, που κατέληξε στην παραλία της πόλης. Ο Σεβασμιώτατος, ο ιερός Κληρικός και οι τοπικές Αρχές, υπό δριμύ ψύχος και σποραδική χιονόπτωση, επιβίβασταν σε εϋπρεπισμένο, για την περίπτωση, πλοιάριο, τό οποίο έριξε άγκυρα στό κέντρο του κόλπου. Μετά την ανάγνωση του Εϋαγγελίου, ο Σεβ. κ. Ίγνάτιος αγίασε τά ύδατα, ρίχνοντας τον Τίμιο Σταυρό στην θάλασσα, στην όποια βούτηξαν δεκατέσσερις (14) θαρραλέοι άνδρες, που άψήφησαν τίς δυσμενέστετες καιρικές συνθήκες, λαμβάνοντας την εϋλογία του Τιμίου Σταυρού. Στόν σύντομο χαιρετισμό του ο κ. Ίγνάτιος αναφέρθηκε στην φανέρωση της Τριαδικής Θεότητας, την στιγμή της Βαπτίσεως του Κυρίου στόν Ίορδάνη, χαρακτηριστικά ιδιώματα της Όποίας είναι η αγάπη και η ένότητα. Εϋχήθηκε αυτά τά στοιχεία, συνοδευόμενα από τον άνωθεν φωτισμό, νά χαρακτηρίζουν όλους μας, σε μία εποχή δύσκολη, κατά την όποια πρέπει ν' αποφευχθεί πάση θυσία η πόλωση και ο δικασμός, για νά εξέλθει ο λαός μας από την κρίση και η πατρίδα μας νά πορευθεί στό μέλλον με αισιοδοξία. Μετά τό πέρας της τελετής, ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε τό Κεντρικό Λιμεναρχείο Βόλου, όπου εϋλόγησε την Βασιλόπιτα του Σώματος, παρουσία των Λιμενικών και των λοιπών τοπικών Αρχών.

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ

Είκοσι χρόνια προσφοράς συμπληρώνει ο Σύλλογος Συμπαράστασης Κρατουμένων Βόλου «Ο Έσταυρωμένος» που προσέφερε περισσότερες από 7.850 μέρες φιλοξενίας στους πέντε ξενώνες που διατηρεί, με τη συνδρομή 145 περίπου έθελοντών. Με άφορμή την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στό Πν. Κέντρο της Μητροπόλεως, στό πλαίσιο της μέρας του φυλακισμένου (15/12), ο Πρόεδρος του Συλλόγου π. Θεόδωρος Μπατάκας αναφέρθηκε στό εϋρύ έργο που αναπτύσσεται. Περισσότεροι από 2.000 άνθρωποι γίνονται αποδέκτες της προσφοράς του «Έσταυρωμένου», που αγκαλιάζει φυλακισμένους, αποφυλακισθέντες, τίς οικογένειές τους, άστεγους, άπόρους, μονογονεϊκές οικογένειες και ιδρύματα. Η δράση του εκτείνεται στις φυλακές Βόλου, Κασσαβέτειας, στό Ίδρυμα Άγωνής Άνηλίκων, στά κρατητήρια της περιοχής μας, αλλά και στις φυλακές ανά την Ελλάδα, όπου υπάρχει ανάγκη βοήθειας. Τό δεύτερο σκέλος της προσφοράς του Συλλόγου είναι τό Κέντρο Ύποδοχής Κρατουμένων και Άποφυλακισθέντων όπου «οϋσιαστικά γίνονται οί συνεντεύξεις των

άνθρώπων αυτών, ακοϋμε τά προβλήματά τους και κάνουμε ό,τι μπορούμε για νά τους βοηθήσουμε», επισμαίνει ο π. Θεόδωρος. Τό τρίτο κομμάτι είναι ο Σταθμός Πρώτων Κοινωνικών Βοηθειών, όπου διανέμονται σε άπόρους ρούχα, παπούτσια, κλινοσκεπάσματα και ό,τι άλλο χρειάζονται. «Τά συγκεκριμένα είδη δέν μοιράζονται μόνο σε καθημερινή βάση σε οικογένειες ή σε μεμονωμένα άτομα. Άπό εκεί άντλούν υλικό φυλακές, κρατητήρια, Ίδρύματα, Κοινωνικές Ύπηρεσίες, Νοσοκομείο, Γηροκομείο, Όρφανοτροφείο, Άσπρες Πεταλούδες, Κέντρα Ύγείας, Φιλόπτωχα ταμεία, Μοναστήρια, όπου υπάρχει ανάγκη συνδράμουμε. Δέν περιμένουμε νά μας καλέσουν και νά μας ζητήσουν βοήθεια», επισμαίνει ο πρόεδρος του «Έσταυρωμένου». Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος τόνισε ότι «ο Έσταυρωμένος συμπαρίσταται στις ομάδες των ανθρώπων που για διάφορους λόγους νιώθουν έντονότερη την κρίση και χείρομα διότι αυτό δέν είναι ένα έργο άπλως της Έκκλησίας, είναι όλου του λαού». Τό καλλιτεχνικό πρόγραμμα της εκδήλωσης παρουσίασαν οί μαθητές των Ίδιωτικών Έκπαιδευτηρίων «Προμηθέας» με ιδιαίτερη επιτυχία.

ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Με βαθιά συγκίνηση και εϋγνωμοσύνη, η Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος τίμησε την μνήμη του άειμνήστου Ποιμενάρχου της, Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, επτά χρόνια μετά την εις Κύριον εκδημία του. Στόν Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βελεστίνου κ. Δαμασκηνού, τον όποιο πλαισίωσαν αρκετοί κληρικοί και πλήθος κόσμου. Τό παρών έδωσε, επίσης, ο Βουλευτής Μαγνησίας κ.

Χρήστος Μπουκώρος. Στό τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο από τους Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ίγνάτιο και Βελεστίνου κ. Δαμασκηνό. Ο κ. Ίγνάτιος αναφέρθηκε με συγκίνηση στόν μακαριστό προκατόχό του, λέγοντας ότι «ο άειμνήστος Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος σφράγισε καταλυτικά με τό έργο του την Τοπική μας Έκκλησία και παραμένει ζωντανός στην σκέψη και στην καρδιά όλων μας. Σφράγισε, όμως και όλη την Έκκλησία της Ελλάδος, σε μία κρίσιμη εποχή, διδάσκοντας τί σημαίνει ζωντανή Έκκλησία, άληθινή φιλοπατρία, διακονία του λαού και του Έλληνισμού... Στεκόμαστε εϋνώμονες, κρατούμε ζωντανή την μνήμη του και έμπνεόμαστε από εκείνον, ελπίζοντας νά αναδειχθούμε άντάξιοι διάδοχοί του...»

ΕΘΝΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Κεντρικός όμιλητής σε μεγάλη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο κατάμεστο Δημοτικό Ώδείο Λάρισας (27/1), με την ευκαιρία του έορτασμού της Έθνικης Ημέρας Μνήμης των Ελλήνων Έβραίων Μαρτύρων και Ήρώων του Όλοκαυτώματος, ήταν ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος. Ο κ. Ίγνάτιος, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι «...Μέ τον

χιτλερικό ναζισμό, τό απάνθρωπο πνεύμα του αντισημιτισμού φτάνει στο απόγειό του, καταμεσής της διαφωτισμένης και πολιτισμένης Ευρώπης. Έδω ακριβώς βρίσκεται και τό μεγάλο μάθημα πού πρέπει νά συγκρατήσουμε από τήν τραγωδία του Όλοκαυτώματος: ή θηριωδία δέν χρειάζεται απολίτιστα, πρωτόγονα και διεστραμμένα τέρατα προκειμένου νά διαπραχθεί. Άρκουν γι' αυτό οί «κανονικοί» άνθρωποι, οί πολι-

τισμένοι και μορφωμένοι, οί στοργικοί πατέρες, καλοί σύζυγοι και εύσυνειδητοι επαγγελματίες, όπως ακριβώς ήταν οί Γερμανοί ναζί, πού ανήκαν μάλιστα στήν πιό πολιτισμένη χώρα της Ευρώπης, ή χώρα της μουσικής και της φιλοσοφίας, των κλασικών και βιβλικών σπουδών, της τέχνης και της λογοτεχνίας. Μία ανάλογη πραγματικότητα βιώνουμε σήμερα μέ τήν ραγδαία εξέλιξη παρόμοιων ρατσιστικών αντιλήψεων, οί οποίες βρίσκουν πεδίο καρποφορίας σε διάφορες περιοχές, έσχάτως και στή χώρα μας, γεγονός πού μέχρι πρότινος φαινόταν άδιανόητο...» Ο κ. Ίγνάτιος έκλεισε τήν όμιλία του επισημαίνοντας ότι «Καθίσταται επείγουσα ανάγκη, κάθε φορά πού θά άκούγονται ποικίλες φωνασκίες άκόμη κι από εκκλησιαστικούς παράγοντες υπέρ του αντισημιτισμού μέ πρόσχημα τήν άγάπη γιά τόν έλληνικό λαό και τήν πατρίδα, όλοι μας νά αντιπαραθέτουμε μέ σθένος όχι μόνο τά θεμελιώδη πιστεύω του Έυαγγελίου, αλλά και τά πάμπολλα παραδείγματα της σύγχρονης εκκλησιαστικής αυτοσυνειδησίας, τά όποια διατρανώνουν μέ κάθε δυνατή λαγαρότητα ότι ό ρατσισμός και ό αντισημιτισμός, από όπου και από όποιονδήποτε και άν προέρχονται, δέν μπορούν σε καμιά περίπτωση νά εκφράζουν τήν πίστη και τήν αυτοσυνειδησία της Έκκλησίας...»

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ Σ.Σ.Κ. «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ»

Σέ μία σεμνή τελετή πού πραγματοποιήθηκε στήν αίθουσα του Πν. Κέντρου (16/12), ή Έλληνική Άστυνομία τίμησε τόν Σ. Σ. Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», αναγνωρίζοντας τήν πολύτιμη προσφορά του προς τόν συνάνθρωπο. Τήν τιμητική πλακέτα παρέδωσε στόν π. Θεόδωρο Μπατάκα, Πρόεδρο του Δ.Σ. του Συλλόγου, ό Διοικητής

της Υποδι/νσεως Άσφαλείας Βόλου κ. Βασιλείος Καραϊσκος. Ο π. Θεόδωρος ευχαρίστησε τήν τοπική ήγεσία της Άστυνομίας και συμβούλεψε τούς συγκεκριμένους αστυνομικούς «νά νοιώσουν τήν εργασία τους ως διακόνημα προς τόν συνάνθρωπο και νά ενδιαφέρονται περισσότερο γιά τήν εικόνα πού παρουσιάζουν στα μάτια του Θεού και λιγότερο στα μά-

τια των ανθρώπων». Τόνισε, επίσης, πώς «θά πρέπει οί αστυνομικοί νά κοσμοούνται από ύπομονή, ευγένεια, καλοσύνη, δικαιοσύνη και νά διακονούν μέ πνεύμα άγάπης προς τούς συνανθρώπους τους. Η Έκκλησία αναγνωρίζει τούς κόπους, τήν αυτοθυσία και τόν σπουδαίο ρόλο πού παίζουν οί αστυνομικοί και προσεύχεται γι' αυτούς...»

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΑΣΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΦ

Σέ κλίμα συγκίνησης πραγματοποιήθηκε (13/12) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας τιμητική εκδήλωση στή μνήμη του συμπολίτη μας Τάσου Μαργαριτώφ, συντηρητή άρχαιοτήτων και έργων τέχνης, πίν όποια συνδιοργάνωσαν ή Άκαδημία Θεολογικών Σπουδών Βόλου - Τομέας Έρευνας, Διαχείρισης και Συντήρησης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων και Κειμηλίων και ό πολιτιστικός φορέας «Μαγνή-

των Κιβωτός» της Ί. Μητροπόλεως Δημητριάδος. Στήν εκδήλωση τό παρόν έδωσαν ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος, ειδικοί επιστήμονες και άρχαιολόγοι, οί όποιοι μίλησαν γιά τό έργο του Τάσου Μαργαριτώφ, καθώς και άνθρωποι της τέχνης και του πολιτισμού. Από τήν όλη εκδήλωση άναδείχτηκε τό πρωτοπόρο πνεύμα, ή έρευνητική ικανότητα, ή τόλημ και τό ήθος του ανθρώπου πού γύρισε σελίδα στόν τομέα της συντήρησης στήν Έλλάδα, τήν όποία από έμπειροτεχνική ένασχόληση ανέδειξε σε επιστημονική ειδικότητα. Στο φουαγιέ της αίθουσας λειτουργήσε ή έκθεση «Τάσος Μαργαριτώφ (1925-2014): ή ζωή και τό έργο του», όπου μέσα από δεκαπέντε συνολικά πινακίδες παρουσιάστηκαν μέ εύσύνοπτο και έποπτικό τρόπο οί μεγάλοι σταθμοί στήν προσωπική και επαγγελματική ζωή του άείμνηστου συντηρητή. Στο τελευταίο μέρος της εκδήλωσης ή Μάνια Μαργαριτώφ-Κονταράτου, φανερά συγκινημένη ευχαρίστησε στήν παρέμβασή της τόν Μητροπολίτη κ. Ίγνάτιο γιά τήν τιμή πού έγινε στόν άείμνηστο πατέρα της και παρέλαβε από τά χέρια του τόν Χρυσού Σταυρό, τήν άνώτατη τιμητική διάκριση της Ί. Μητροπόλεως Δημητριάδος, πού άπονέμεται σε έξαιρετικές περιπτώσεις, προκειμένου νά τιμήσει σημαίνουσες προσωπικότητες γιά τό έργο τους και τήν προσφορά τους στήν Έκκλησία και στόν τόπο μας.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Η μνήμη του Άγίου Σπυριδώνος έορτάστηκε μεγαλοπρεπώς στόν πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό της Ν. Ίωνίας, όπου, κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό χοροστάτησε και μίλησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, παρουσία πολλών Κληρικών και πλήθους πιστών. Ο Σεβασμιώτατος, στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στο έργο του άγισμου των ψυχών πού επιτελείται μέσα στήν Έκκλησία και τόνισε ότι: «στήν Έκκλησία καλούμαστε νά

πάμε όχι άπλως και μόνο νά τιμήσουμε τούς Άγίους μας, αλλά γιά νά έξαγιαστούμε οί ίδιοι. Και ό έξαγιασμός αυτός, νά γίνει εκκλησιαστικός τρόπος ζωής». Άνήμερα της έορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιεουργούντος του Άρχιμ. Μάξιμου Παπαϊωάννου, Γενικού Άρχιερατικού Έπιτρόπου της Ίερής Μητροπόλεως Δημητριάδος, ό όποιος κήρυξε τόν Θείο Λόγο.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ

Ἡμερίδα με θέμα «Σχολική βία καὶ Ἐκφοβισμός: νέες προσεγγίσεις», πραγματοποιήθηκε (19/12) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Τὴν Ἡμερίδα διοργάνωσε τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, διὰ τῆς Δ/σης Περιφερειακῆς Ἐκπαίδευσης Θεσσαλίας, καὶ ἔλαβε μέρος πλειάδα εκπαιδευτικῶν. Τὶς ἐργασίες ἀνοίξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ἡ μὴ ἀποδοχὴ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς σύγχρονης κοινωνίας ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ψυχοσωματικὴ ὄντοπτα συνιστᾷ τὴν πραγματικὴ αἰτία τοῦ προβλήματος. «Θεωρῶ ὅτι αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὶς αἰτίες τοῦ φαινομένου τῆς ἐνδοσχολικῆς βίας γιὰ τοὺς θύτες, πού προκαλοῦν στά θύματα πολλὰ ψυχολογικὰ προβλήματα καὶ τραύματα...». Σὲ ἄλλο σημεῖο ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπαίνεσε τὶς προσπάθειες τῶν εκπαιδευτικῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος καὶ ἐπαναβεβαίωσε τὴν πρόθεση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας νὰ εἶναι κοντὰ τους γιὰ τὴν στήριξη τοῦ ἔργου τους σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Στὴ συνέχεια παρουσίασε, σὲ ἀδρές γραμμές, τὸ κοινωνικὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖ ἡ Μητρόπολή μας καὶ μίλησε ἀναλυτικότερα γιὰ τὶς προσπάθειες πού καταβάλλονται γιὰ τὴν κοινωνικοποίηση τῶν μικρῶν Ρομῶν, μέσα ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευση καὶ τὸν ἀθλητισμὸ. Τέλος, ἐξέφρασε τὸ μεγάλο του παράπονο γιὰ τὴν ξαφνικὴ καὶ καταστροφικὴ, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἔξαρση τοῦ φαινομένου τῆς ἐνδοσχολικῆς βίας, διακοπὴ τῆς παρουσίας τῶν πνευματικῶν - ἐξομολόγων στὰ σχολεῖα. Χαρακτήρισε «πράξη βίας κατὰ τῶν μαθητῶν τὴν σχετικὴ ἀπόφαση τῆς τότε ἡγεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, πού μᾶς ἀπαγόρευσε νὰ ξαναμποῦμε στὰ σχολεῖα. Ἡ παρουσία μας στὰ σχολεῖα ἦταν μία προσφορά ἀγάπης στὰ παιδιά... Τὸ σίγουρο εἶναι πὼς τὰ παιδιά μας δέν ὠφελήθηκαν ἀπὸ τὴν ἀπόφαση αὐτή. Δέν τὸ ἔχω συγχωρήσει καὶ ζητῶ συγγνώμην γι' αὐτό. Τὸ θεωρῶ βίαιον γεγονός καὶ γιὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία καὶ γιὰ τὴν κοινωνία».

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ

Με μεγάλη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε ἡ Χριστουγεννιάτικη Συναυλία «Χριστὸς ἐτέχθη ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις», τὴν ὁποία διοργάνωσε ὁ Σύνδεσμος Ἱεροσαλτῶν Βόλου «Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» (27/12) στοῦ κατὰ μεσο Πν. Κέντρο. Στὸ πρῶτο μέρος, ὁ Βυζαντινὸς χορὸς τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτῶν, ἀπέδωσε ὕμνους τῶν Χριστουγέννων, ὑπὸ τὴν χορηγία τοῦ κ. Δημητρίου Α. Κασικλή, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱ.Ν. Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου καὶ στοῦ δεύτερο μέρος, Παραδοσιακὰ Κάλαντα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, με τὴν συνοδεία τῆς Λαϊκῆς καὶ Παραδοσιακῆς Ὀρχήστρας Ὁδείου «Ρυθμός» Βόλου, ὑπὸ τὴν χορηγία τοῦ κ. Δημητρίου Χατζηγεωργίου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Βόλου. Ὑπεύθυνος τῆς Ὀρχήστρας ἦταν ὁ Καθηγητὴς Μουσικῆς κ. Νικόλαος Χιώτογλου. Ἡ κ. Δέσποινα Τσιάνου-Γούση μᾶς ταξίδεψε, με τὴν ζωντανή καὶ παραστατικὴ τῆς ἀνάγνωση, τοῦ διηγήματος τοῦ Φώτη Κόντογλου «τὸ βλοημένο ματρί». Τὴν συναυλία προλόγισε καὶ παρουσίασε ἡ κ. Βασιλικὴ Γούση, Μουσικολόγος. Τὴν ἐκδήλωση ὀλοκλήρωσε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων, σημείωσε: «Θέλω νὰ συγχαρῶ γιὰ τὴν πρωτοβουλία, θέλω νὰ ἐπαίνεσω τὴν συνεργασία. Οἱ νέοι μας πρέπει νὰ ψυχαγοῦνται σωστὰ, νὰ παίρνουν γεύση τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ τῆς παραδόσεώς μας, γιὰ νὰ παραμένουμε ἐνωμένοι. Πρέπει νὰ κρατηθεῖ ζωντανὴ ἡ μουσικὴ παράδοση τῆς πόλης αὐτῆς».

ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Κληρικολαϊκὴ σύναξη πραγματοποιήθηκε (10/12) σπὴν Ἀρχιερατικὴ Περιφέρεια τοῦ Ἁλμυροῦ, σπὴν αἴθουσα «Καταφυγή» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἁλμυροῦ, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Στὴ σύναξη συμμετείχαν ὁ Ἀρχιμ. Δαμασκνὸς Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ π. Γεώργιος Μπέκας, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Ἁλμυροῦ, καθὼς καὶ οἱ Κληρικοί, οἱ Ἐκκλ./κοί Σύμβουλοι καὶ τὰ στελέχη τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας. Ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε γιὰ τὴν ἐνόπτη καὶ τὴ συνοδικότητα τῆς Ἐκκλησίας, δεδομένης τῆς συνοδοιπορίας κλήρου καὶ λαοῦ ἀπὸ τὰ πρῶτα Ἀποστολικὰ χρόνια μέχρι καὶ σήμερα. Στὴ συνέχεια, ὁ π. Γεώργιος Μπέκας ἀναφέρθηκε στοῦ ποιητοῦ καὶ ἐποικοδομητικοῦ ἔργου τῆς Περιφέρειας τοῦ Ἁλμυροῦ. Ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος ὅπου συζητήθηκαν διάφορα θέματα, ὅπως οἱ βιωματικὲς Μαθητικὲς Θεῖες Λειτουργίες, θέματα νομικά, ἡ πορεία τοῦ Ἐράνου Ἀγάπης κ.ἄ.

Ἡ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ

Τὴν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας «Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» εὐλόγησε (18/1) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία πλειάδος Ἱεροσαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἰδιαίτερη ἦταν ἡ παρουσία τῆς συζύγου τοῦ ἀειμνήστου Ἱεροψάλτου καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Μουσικοῦ Σχολεῖου Βόλου Χρήστου Κοτόπουλου, ἡ ὁποία εὐχαρίστησε τοὺς Ἱεροψάλτες γιὰ τὴν συμπαράστασή τους μετὰ τὸν αἰφνίδιο θάνατο τοῦ ἀνδρός τῆς. Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε με πατρικὲς νοουθεσίες πρὸς τοὺς παρευρισκομένους ὁ Σεβασμιώτατος.

«ΤΟ ΠΡΟΤΖΕΚΤ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε (21/12) η Χριστουγεννιάτικη θεατρική παράσταση με θέμα "Τό Πρότζεκτ τής 'Αγάπης", πού διοργάνωσε τό Γραφείο Νεότητος, έν ὄψει τής έορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Στὴν παράσταση συμμετεῖχαν πάνω ἀπὸ 35 παιδιά τῶν κατηχητικῶν σχολείων τῶν ἐνοριῶν: 'Αγίων Κωνσταντίνου & 'Ελένης, 'Αγίων Δώδεκα 'Αποστόλων 'Αγριάς, 'Αγίου Σπυρίδωνος Ν. 'Ιωνίας, 'Αγίων Πέτρου & Παύλου, 'Αγίων Θεοδώρων, 'Αγίου Βασιλείου καί 'Αγίου Δημητρίου. 'Ιδιαίτερο μουσικό τόνο ἔδωσαν μέ τὴ συμμετοχή τους στὴν ἐκδήλωση, ἡ Παιδική καί Νεανική Χορωδία καθώς καί ἡ Χορωδία τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Στὸ τέλος τῆς παράστασης, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς 'Ι.Μ. 'Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, εὐχαρίστησε ὄλους τοὺς συντελεστές, ιδιαίτε- ρῶς δέ, τὸν σκηνοθέτη, κ. Βασίλη 'Αναστασίου, τὸν πρωταγωνιστὴ Παναγιώτη Σπα- νό καί τοὺς διευθυντές τῶν χορωδιῶν, τὸν πρωτοψάλτη κ. Μιχαὴλ Μελέτη καί τὴν κ. Μαριάννα Σαμαρτζῆ, καθώς ἐπίσης καί τοὺς συγγραφεῖς: 'Ηλία Λιαμῆ καί Πηνελόπη Μωραῖτου, γιὰ τὰ πρωτότυπα κείμενα τοῦ ἔργου. Σημαντικὴ ἦταν ἡ βοήθεια ὄσων ἐργάστηκαν στὴν τεχνικὴ κάλυψη, ὅπως: ὁ 'Αρχιδιάκονος τῆς 'Ι.Μ., π. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος στὸ μοντάζ-ἦχος καί βίντεο, ὁ Βαγγέλης Πατσέας στὴν κατασκευὴ τῶν σκηνικῶν καί ὁ Νίκος Καλοβιδούρης, στὰ ἡχητικά καί τὸν φωτισμό. Κλείνοντας ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε ὄλους γιὰ τὴν ἄσπρη παρουσίαση τοῦ θεατρικοῦ ἔργου, μίλησε γιὰ τὴν ἀγάπη πού εἶναι καί ὁ καρπὸς τοῦ ἔργου αὐτοῦ, γιὰ τὴν ἐνότητα πού πρέπει νὰ ὑπάρχει μέσα στὴν 'Εκκλησία, μὰ καί ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Παρουσία πλῆθους πιστῶν, τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός 'Εσπερινός τοῦ 'Αγίου 'Ελευθερίου, στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώ- νυμο 'Ιερό Ναὸ τοῦ Βόλου (14/12), χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ.

'Ιγνατίου. Στὸ τέλος τῆς 'Ακο- λουθίας ὁ κ. 'Ιγνατίος ἀπένευμε τὴν 'Ανώτατη Τιμητικὴ Διάκρι- ση τῆς Τοπικῆς μας 'Εκκλη- σίας, τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ μετὰ Διπλώματος, στὸν κ. 'Απόστο- λο Θεμελή, ὁ ὁποῖος, διακρι- νόμενος ἀπὸ ἔμφυτη ταπεινὴσ καί πληθωρικὴ ἀγάπη, συνέβα- λε, ποικιλοτρόπως, στὴν ἀνέ- γερση τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ, ἔργο πού συνεχίζει, ἀόκνως, μέχρι

καί σήμερα. Γιὰ τὴν ζωή καί τὸ ἔργο τοῦ κ. Θεμελή μίλησε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. 'Απόστολος Κόκορης, ἐνῶ ὁ κ. 'Ιγνατίος σημείωσε ὅτι «ἄνθρωποι σάν κι αὐτὸν εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς 'Εκκλησίας...». 'Ανήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βρε- σθένης κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο.

ΔΥΟ ΝΕΑ ΣΠΙΤΙΑ ΓΑΛΗΝΗΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Δύο νέα Σπίτια Γαλήνης ἐγκαινιάστηκαν ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. 'Ιγνατίο, πού ἔρχονται νὰ ἐνισχύσουν τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Μητροπόλεως στὸν το- μέα τῆς σίτισης, τὸ ὁποῖο καλύπτει καθημερινὰ τὴς ἀνάγκες σέ φαγητὸ χιλίων ἐννιακοσίων ἐξήντα (1960) καί πλέον συμπο- λιτῶν μας. Πρόκειται γιὰ τὸ 27ο Σπίτι Γαλήνης τῆς ἐνορίας τοῦ 'Αγίου Τρύφωνος Βόλου, πού ἐγκαινιάστηκε κατὰ τὴν ἱερά πανήγυρη τοῦ Ναοῦ (31/1) καί τὸ 28ο Σπίτι Γαλήνης τῆς ἐνορίας Τιμίου Προδρόμου 'Ανακασίας, πού ἐγκαινιάστηκε τὴν Κυριακὴ τοῦ 'Ασώτου (8/2). Καί στίς δύο περιπτώσεις ὁ Σεβασμιώ- τατος ἐπεσήμανε τὴν ἀσταμάτητη προ- σπάθεια τῆς Τοπικῆς 'Εκκλησίας, ὥστε νὰ καλύπτονται, κατὰ τὸ δυνα- τόν, οἱ καθημερινὲς ἀνάγκες τῶν ἐμπερίστατων συμπολιτῶν μας, στὸν τομέα τῆς σίτισης, ἔνδυσης καί φι- λοξενίας, προκειμένου νὰ διαπρεῖται ἡ κοινωνικὴ συνοχή καί ὁμαλότητα. 'Εξῆρε, ἐπίσης, τὴν ἀνε- κτίμητη προσφορά τῶν ἐθελοντῶν καί ἐθελοντριῶν πού θά στελεχώ- σουν καί αὐτὰ τὰ ἐνοριακὰ ἔργα.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Διεθνὲς συνέδριο μέ θέμα «'Η Μετάφραση τῆς Βίβλου στὴν 'Εκκλησία καί στὴν 'Εκπαίδευση» διορ- γάνωσε ἡ 'Ελληνικὴ Βιβλικὴ 'Εταιρία (12-13/12) στὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν. Κατὰ τὴν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου, πραγματοποιήθηκε τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τοὺς Μετα- φραστὲς τῆς Καινῆς Διαθήκης, Καθηγητές κ.κ. Γ. Γαλίτη, 'Ι. Καραβιδόπουλο, 'Ι. Γαλάνη, Π. Βασιλει- ἄδη. Τοὺς τιμωμένους προσφώνησε καταλλήλως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. 'Ιγνατίος, Πρόεδρος τῆς 'Ελληνικῆς Βιβλικῆς 'Εταιρίας, ὁ ὁποῖος σημείωσε ὅτι ἡ 'Ελληνικὴ Βιβλικὴ 'Εταιρία ἐπαινεῖ «τοὺς καρποὺς μιᾶς πολὺχρονης, ιδιαίτερα ἐπίπονης, καί ὑψηλοῦ ἀκαδημαϊκοῦ καί ἐπιστημο- νικοῦ ἐπιπέδου δουλειᾶς, μέ τὴν ἔκδοση μιᾶς μετάφρασης, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ ἀφήσει ἀνεξίτηλη τὴ σφραγίδα τῆς στὰ νεότερα ἐκκλησιαστικὰ καί θεολογικὰ χρονικά». 'Ο Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «...τὸ ἔργο τῆς μετάφρασης τῆς Βίβλου, σέ νεότερο γλωσσικὸ ἰδίωμα, ὀφείλει νὰ ἐκκινεῖ ἐξάπαντος ἀπὸ τὴν 'Εκκλησία καί νὰ σκοπεύει στὴ διακονία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ..., ἀποτελώντας πάντοτε τὸ κρι- τήριο ἀνάδειξης τῆς ἀλήθειας καί τῆς πιστότητας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στὸ ἀποστολικὸ κήρυγμα. 'Η μετάφραση ἀποτελεῖ ἕνα ἔργο πού λαμβάνει χώρα ἐντὸς τῆς 'Εκκλησίας, ὅπως ἄλλωστε καί κάθε θεολογικὴ δραστηριότητα, ἕνα ἔργο ἐκκλησιαστικὸ πού ἐμπνέεται καί καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος στὴν 'Εκκλησία, τὴν ἱστορία καί τὸν κόσμον ὁλόκληρο. ...'Η μετάφραση καί ἡ μεταγλώττιση τῆς Βίβλου σέ νεότερο γλωσσικὸ ἰδίωμα ἀποτελεῖ βασικὸ ἐπακόλουθο τῆς ταυτότητας καί τῆς θεολογίας τῆς 'Εκκλησίας μας, ὅπως μέ συντομία καί σέ καμιά περίπτωση δέν ἐπιβάλλεται ἐξῶθεν ἀπὸ πολιτισμικούς ἢ ἄλλους παράγοντες, πού τυχόν ἐπιδιώκουν νὰ νοθεύσουν ἢ ἀλλοιώσουν τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου».

ΛΑΜΠΡΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΛΕΒΗΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Με ιερά συγκίνηση η Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος υποδέχθηκε (28/1) την πανσεβάσμα και θαυματουργή Εικόνα της Παναγίας Μαλεβής, την οποία κόμισε στο Βόλο ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας & Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος. Ἡ υποδοχή της ἔγινε στά προπύλαια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο, ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί μεγάλου πλήθους πιστοῦ λαοῦ, ἐνώ παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμιπτοῦ κ. Δανιήλ, Σερρών & Νιγρίτης κ. Θεολόγος, Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός καί Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους & Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ὁ Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρήστος Μπουκῶρος, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης καί τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν. Κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, χοροστάτησε ὁ Σεβ. κ. Ἀλέξανδρος, τόν ὁποῖο προσφώνησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ἐπισημαίνοντας τήν εὐγνωμοσύνη τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιά τήν ἔλευση τοῦ μεγάλου θησαυροῦ, τῆς Μυροβλύτισσας Παναγίας Μαλεβῆς στόν τόπο μας, «τῆς βασιλίσσας τῶν καρδιῶν μας. Ἡ Παναγία ἦρθε σέ μία ἐποχή, πού τόσο τήν ἔχουμε ὅλοι μας ἀνάγκη, ἐποχή θλίψεως καί ἀναγκῶν...». Ὁ Σεβ. Μαντινείας κ. Ἀλέξανδρος, στό κήρυγμά του ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ἡ Παναγία μας θέλησε νά τοποθετηθεῖ σέ συγκεκριμένους τόπους ἱερά καί θαυματουργά εἰκονίσματά της, γιά νά μπορούμε οἱ πιστοί νά καταφεύγουμε στή χάρη Της καί νά ζητοῦμε τήν βοήθειά Της, τήν προστασία καί τήν σκέπη Της, γιατί τήν νιώθουμε Μητέρα μας...». Ὁ κ. Ἀλέξανδρος εὐχίθηκε ἡ Παναγία Μαλεβή νά σκέπει καί νά ἐμπνέει τήν Ἀρχιερατική διακονία τοῦ ἐορτάζοντος Ποιμενάρχου μας, ἀλλά καί νά προστατεύει καί παρηγορεῖ τόν λαό μας. Ἡ Ἱερά Εἰκόνα παρέμεινε στόν Ναό τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τό Σάββατο 31/1 καί προσεῖλκυσε χιλιάδες πιστούς, ἀπό ὅλη τή Θεσσαλία, πού προσέτρεξαν στή χάρη Της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΙΚΟΧΑΜΕΝΟΥΣ ΠΙΛΟΤΟΥΣ ΣΤΗΝ 111 Π.Μ.

Σέ ιδιαίτερα συγκινησιακά φορτισμένο κλίμα, τελέστηκε (31/1), στόν Ἱερό Ναό Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῆς 111 Πτέρυγας Μάχης τῆς Νέας Ἀγχιάλου, μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων ἀεροπόρων Σμηναγῶν, Παναγιώτη Λάσκαρη καί Ἀθανάσιου Ζάγκα, οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τή ζωή τους ἐν ὄρα καθήκοντος στό Albacete τῆς Ἰσπανίας. Τῆς Θείας Λειτουργίας καί τοῦ Ἱεροῦ Μνημοσύνου προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἀπό τήν πρώτη στιγμή τοῦ τραγικοῦ γεγονότος, ἔσπευσε νά συμπαρασταθεῖ στους οἰκειούς ἀλλά καί στά στελέχη τῆς 111 Πτέρυγας Μάχης. Κατά τήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τό ἦθος καί τή γενναιοῦτητα τῶν δύο πιλότων, ἀλλά καί τῶν λοιπῶν στελεχῶν πού ἀπαρτίζουν τήν ἐνδοξη Πολεμική Ἀεροπορία τῆς πατρίδας μας. Ὑπογράμμισε τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τό μέγα μυστήριο τοῦ θανάτου καί τῆς λύπης πού προξενεῖ στους ζῶντες, τονίζοντας πῶς ὁ χωρισμός αὐτός εἶναι πρόσκαιρος. Σημείωσε τήν ἐνότητα κλήρου καί λαοῦ, ζώντων καί τεθνεώτων, ὁρατοῦ καί ἀοράτου κόσμου, ὅπως αὐτή συμπυκνώνεται στό Μυστήριο τῶν Μυστηρίων, στή Θεία Εὐχαριστία. Τέλος, τόνισε πῶς στήν 111 Πτέρυγα Μάχης λειτουργεῖ

μία ἰδιότυπη ἐκκλησιαστική κοινότητα, ιδιαίτερα δυναμική καί δραστήρια, χάρη στίς φιλότιμες προσπάθειες τῶν στελεχῶν καί τῶν οἰκογενειῶν τους, μέ τή συνδρομή τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος, ἀλλά καί μέ τή ἀρωγή τῆς Ἱεράς μας Μητροπόλεως. Στή Θεία Λειτουργία παρέστησαν ὁ Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρήστος Μπουκῶρος, ὁ Δήμαρχος Ἀλμυροῦ κ. Δημήτριος Ἐσερίδης, ἐκπρόσωποι τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης, ὁ Ἀνώτατος Διοικητής Φρουρᾶς Βόλου Ταξίαρχος Πέτρος Κάρλης, ὁ Διοικητής τῆς 1ης Ταξιαρχίας Ἀεροπορίας Στρατοῦ Ταξίαρχος κ. Ἀθανάσιος Τσιλικούδης, ὁ Διοικητής τῆς 111 Π.Μ. Σμήναρχος Γεώργιος Φασούλας, ὁ Ὑποδιοικητής Σμήναρχος Κωνσταντῖνος Κελάρης, Διοικητές τῶν ὁμοῦ στρατοπέδων, καθῶς καί τά στελέχη τῆς Μονάδας. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπισκέφθηκε καί συνομίλησε μέ τούς πιλότους τῆς 341 Πολεμικῆς Μοίρας, στήν ὁποία ἀνήκαν οἱ δύο ἀδικοχάμενοι πιλότοι τῶν F16.

ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΒΟΛΟΥ ΕΥΛΟΓΗΣΕ Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

Ἐόρτια ἐκδήλωση γιά τούς ἀστυνομικούς τῆς Ὑποδιεύθυνσης Ἀσφαλείας Βόλου πραγματοποιήθηκε στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας (20/1). Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μέ τήν εὐλογία τῆς παραδοσιακῆς βασιλόπιτας ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Στή συνέχεια, ἔλαβε τό λόγο ὁ Διευθυντής τῆς Ὑ.Α. Βόλου κ. Βασίλειος Καρᾶσκος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τή φιλοξενία, τήν ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον του γιά τήν Ἀστυνομία καί τό ἔργο της καί ὑποσχέθηκε πῶς θά συνεχίσει ἡ Ἀστυνομία τόν ἀγῶνα της γιά νά παραμείνει ἡ πόλη τοῦ Βόλου μία πόλη ἥσυχη. Ἀκολουθῶς, ὁ Μητροπολίτης μας καλωσόρισε τούς ἀστυνομικούς πού εἶχαν κατακλύσει τήν αἴθουσα καί τούς ἐνημέρωσε γιά τήν προσφορά τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας σέ ὅλους τούς τομεῖς. Ἀμέσως μετὰ ἔλαβε τό λόγο ὁ Ἀστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας κ. Ἰωάννης Τόλιας, ὁ ὁποῖος, μέ τή σειρά του, εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο καί εὐχίθηκε στους ἀστυνομικούς καλή χρονιά.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 34ο • Ἀρ. Φύλλου 405-406 • Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2015

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρήστος Δ. Ξενάκης
Ὑπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Με λαμπρότητα και ιεροπρέπεια η Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ἐόρτασε (29/1) τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, μέ πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, πού τελέστηκε στόν κατάμεστο ἀπό τόν λαό τοῦ Θεοῦ Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Στό Ἀρχιερατικό συλλεiturγο προεξήρχε ὁ ἐορτάζων Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος, τόν ὁποῖο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Μαντινείας & Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους & Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος, Κίτρους & Κατερίνης κ. Γεώργιος, Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σαφίτα κ. Δημήτριος (Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας) καί πλῆθος Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ὄχι μόνο. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. κ. Δανιήλ, ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε τόν Ἐπισκοποκεντρικό χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας, σύμφωνα μέ πίν διδασκαλία τοῦ Ἀγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Ἀναφερόμενος στόν ἐορτάζοντα Μητροπολίτη Δημητριάδος, ὁ κ. Δανιήλ τόν χαρακῆρισε «καλό Ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλήν διδάσκαλο τῆς ἀληθείας καί φιλόστοργο πατέρα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ». Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε πίν χαρά καί πίν εὐγνωμοσύνη του γιά πίν συμμετοχή σπίν ἐορπῆ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν, πού, ὅπως εἶπε, δείχνει πίν μεταξύ τους ἐνόπτια. Ἰδιαίτερος εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Μητροπολίτη Μαντινείας κ. Ἀλέξανδρο γιά πίν μεταφορά τῆς Ἱερᾶς καί Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας Μαλεβῆς στό Βόλο καί πίν εὐλογία, πού κομίζει σπίν Τοπική μας Ἐκκλησία. Ἀναφέρθηκε μέ συγκίνηση στους Κληρικούς του γιά τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν, διαπομαίνοντας τόν εὐγενή λαό μας σέ δύσκολη ἐποχή, ἐνῶ κάλεσε ὄλους, Ἱεραρχία, Ἀρχοντες, Κλῆρο καί λαό σέ ἐνόπτια καί συνοχή, γιά πίν ὑπέρβαση τῆς κρίσης. Κατά τί διανομή τοῦ ἀντιδώρου, ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε τίς θερμές εὐχές ὄλων.

1η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Πραγματοποιήθηκε (8/2), στό Πν. Κέντρο, ἡ 1η Κληρικολαϊκή Σύναξη τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Βόλου, Νέας Ἰωνίας καί Περιχώρων, μέ πίν παρουσία τῶν Κληρικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων, Ἱεροψαλτῶν καί λοιπῶν στελεχῶν, πού στελεχώνουν τίς ἐνορίες τῆς μεγαλύτερης Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἡ Σύναξη ξεκίνησε μέ πίν εὐλογία τῆς πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Στή συνέχεια χαιρετισμό ἀπύθυνε ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος, Ἀρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος καλωσόρισε τά στελέχη καί ἀναφέρθηκε σπίν σημασία τῆς ἐνόπτιας καί τῆς συνεργασίας ὄλων γιά πίν διευθέτηση τοῦ πολύπτυχου ἐνοριακοῦ ἔργου. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε σπίν φιλοσοφία τῶν κληρικολαϊκῶν Συναξέων, τίς ὁποῖες συνέδεσε μέ τί λειτουργία τῆς πρώτης Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ὅταν καταρχήν, θεοπίστηκε τό Συνοδικό σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Κάνοντας μία σύντομη ἀναφορά στόν θεσμό τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε διεξοδικά σπίν προγραμματισμένη γιά πίν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς του ἔτους 2016 σπίν Κωνσταντινούπολη, Πανορθόδοξη Σύνοδο, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ὄνειρο πολλῶν δεκαετιῶν στόν Ὀρθόδοξο κόσμο καί ἔρχεται νά καλύψει ἕνα ἔλλειμμα αἰῶνων σπίν κοινή μαρτυρία τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Ὡς τόν σημαντικότερο δέ κίνδυνο γιά πίν ἐνόπτια τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σπίν ἐποχή μας, κατέγραψε πίν καταστροφική λογική τῶν λεγόμενων «ἐθνικῶν» Ἐκκλησιῶν, πού προτάσσει τά συμφέροντα τῶν ἐθνῶν πού οἱ Ἐκκλησίες ἐκπροσωποῦν, θέτοντας σέ δεύτερη μοῖρα πίν πανορθόδοξη ἐνόπτια καί συμφωνία σέ ἕναν μεταλλασσόμενο κόσμο, ὅπου ἐλλοχεύουν ποικίλοι κίνδυνοι, ὅπως ἡ ἀποϊεροποίηση τῶν κοινωνιῶν ἀφενός, καί ἡ ἔξαρση τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, ἀφετέρου. Ἡ Σύναξη ὀλοκληρώθηκε μέ ἐόρτιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα πού παρουσίασε ἡ Χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», σέ συνεργασία μέ πίν ὀρχήστρα παραδοσιακῆς μουσικῆς «Ρυθμός», ὑπό τί δ/νση τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Δημητρίου Χατζηγεωργίου, Καθηγητοῦ Βυζ. Μουσικῆς.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ καθιερωμένη μεγάλη ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου τῆς Μαγνησίας πραγματοποιήθηκε στὸ Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (30/1), ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Προστατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, μὲ τὴ συμμετοχὴ πλήθους κόσμου, παλαίμαχων καὶ μάχιμων ἐκπαιδευτικῶν. Κατὰ παράδοση, τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία ἀπονέμει τὴν Ἀνώτατη Τιμητικὴ τῆς Διάκριση, τὸν χρυσοῦ Σταυρὸ μετὰ Διπλώματος, σὲ ἕναν καταξιωμένο, παλαίμαχο Ἐκπαιδευτικὸ Λειτουργό, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν πολυεπὶ προσφορὰ του στὸν χώρο τῆς Ἐκπαίδευσης. Ἐφέτος τιμήθηκε ὁ Διδάσκαλος Ἀρχοντὴς Παντελόπουλος, ὁ ὁποῖος, ἐπὶ 35 ὀλόκληρα χρόνια, ἀναλώθηκε στὴν διακονία τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, ἐνῶ διετέλεσε, ἐπὶ σειρά ἐτῶν Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου. Γιὰ τὸν κ. Παντελόπουλο μίλησε, καταρχὴν, ὁ κ. Κώστας Λιάπης, Δάσκαλος, Λαογράφος, συγγραφέας, μὲ θέμα «Ἀρχοντὴς Παντελόπουλος: ὁ ἄνθρωπος, ὁ παιδαγωγός, ὁ πνευματικὸς δημιουργός». Ὁ κ. Λιάπης περιέγραψε τοὺς σταθμούς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς διδασκαλικῆς προσφορᾶς τοῦ τιμωμένου. Ἐπόμενος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ διακονία τοῦ Ἀρχοντῆ Παντελόπουλου». Ὁ π. Ἐπιφάνιος ἐπεσήμανε ὅτι «Ὁ Ἀρχοντὴς Παντελόπουλος ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὁ ἐκπαιδευμένος δάσκαλος μὲ χαρακτῆρα Χριστοῦ. Ἡ ἐπιστήμη τῆς παιδαγωγίας γι' αὐτὸν συμβάδιζε μὲ τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ». Ἀναφερόμενος εἰδικὰ στὴν πολυεπὶ διακονία τοῦ τιμωμένου στὸν πρῶτο Ναὸ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας τόνισε ὅτι «Ἦταν ὁ παράγοντας τῆς σύνεσης καὶ τῆς ἐνόπτης, ἡ φωνὴ τῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς καταλλαγῆς, ὁ ἄνθρωπος τῆς σύνθεσης καὶ τῆς δράσης. Ἀνταποκρίθηκε στὶς ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς του διακονίας, ἐπιδεικνύοντας ἀπόλυτη ὑπακοή στὰ κελεύσματα τῶν κατὰ καιροὺς Ἐπισκόπων μας... Ἦταν τὸ πρόσωπο πού ἐξασφάλιζε τὴν ἁρμονία καὶ τὴν ὁμοψυχία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων, ἐνῶ ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὑπόδειγμα εὐλαβείας καὶ συνεποῦς πνευματικῆς ζωῆς». Ἀκολούθησαν οἱ συγκινητικὲς παρεμβάσεις τριῶν μαθητῶν τοῦ κ. Παντελόπουλου καὶ σημερινῶν ἐπιστημόνων, τῆς κ. Εὐῆς Ἀναγνώστου καὶ τῆς κ. Φένιας Κωστούλα, φιλολόγων, καὶ τοῦ ὀδοντιάτρου κ. Ἀντωνίου Καπάλα, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρθηκαν στὶς προσωπικὲς τους ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν μαθητεία κοντὰ στὸν σπουδαῖο δάσκαλό τους καὶ ἐξέφρασαν τὴν διὰ βίου εὐγνωμοσύνη τους. Στὴ συνέχεια ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος ἀπένευσε στὸν κ. Παντελόπουλο τὴν Ἀνώτατη Τιμητικὴ Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ μίλησε ἀπὸ καρδιάς, σημειώνοντας ὅτι «τιμῶντας τὸν κ. Παντελόπουλο φέρνουμε ἐνώπιόν μας πρότυπα δασκάλων πού μᾶς ὀδήγησαν σ' αὐτὸ πού εἴμαστε καὶ καλοῦμε τοὺς σημερινούς δασκάλους νὰ διδαχθοῦν τί σημαίνει νὰ εἶσαι δάσκαλος. Δασκάλους μὲ ψυχὴ ἔχει ἀνάγκη ἡ πατρίδα μας σήμερα. Οἰκονομολόγοι καὶ πολιτικοὶ μᾶς περισσεύουν. Δασκάλους θέλουμε. Ἄν βροῦμε ἀληθινούς Δασκάλους, σάν τὸν Ἀρχοντὴ Παντελόπουλο, τότε θὰ ὑπάρξει ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου». Ὁ τιμηθεὶς Διδάσκαλος, μὲ συγκίνηση, εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴν ὑψίστη τιμὴ, καθὼς καὶ ὄλους ὅσοι συνέβαλαν καὶ συνεργάστηκαν μαζί του σὲ ὅλα τὰ χρόνια τῆς διδασκαλικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς του διακονίας. Στὴ συνέχεια, μίλησε γιὰ τὸν δάσκαλο ὡς παιδαγωγοῦσα μορφή στὸ Σκολεῖο καὶ στὴν κοινωνία. Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὴν καταξιωμένη χορωδία Ἐκπαιδευτικῶν Βόλου, τῆς ὁποίας ὁ κ. Παντελόπουλος ὑπῆρξε ἰδρυτικὸ μέλος καὶ Πρόεδρος ἐπὶ 15ετία. Τὴν χορωδία διύθυσε ἡ μᾶστρος Στάσα Τζάλα.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΥΔΩΡ-Τὸ πολὺτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Βελεστίνου κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Τεράστια εἶναι ἡ σημασία τὴν ὁποία ἔχει τὸ νερό, τὸ πολὺτιμο αὐτὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν ὑπαρξη καὶ τὴ διατήρηση κάθε μορφῆς ζωῆς πάνω στὸν πλανήτη μας, γιατί μέσα ἀπὸ τὰ νερά ἀναδύθηκε ἡ γῆ, μέσα στὰ νερά γεννήθηκαν μὲ τὸ δημιουργικὸ λόγο τοῦ Θεοῦ τὰ πρῶτα εἶδη τῶν ζωντανῶν ὀργανισμῶν καὶ μὲ τὸ νερό συντηροῦνται σπὴ ζωὴ ὅλα τὰ εἶδη τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων καὶ κυρίως ὁ ἄνθρωπος. Χωρὶς τὸ νερό εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξει καὶ νὰ συντηρηθεῖ ὁποιαδήποτε μορφή ζωῆς.

Τὸ νερό, ὅμως, ἀποτελεῖ κυρίως τὸ πολυτιμότερο δῶρο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο γιατί μὲ αὐτό, διὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, καθαρίζεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἀναγεννᾶται σπὴ νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ. Μὲ αὐτό, διὰ τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἀγιάζει τὴν ἐργασία του καὶ τὰ ἀγαθὰ του καὶ προκό-

πτει στὴν παρούσα ζωὴ. Μὲ αὐτό, πρὸ πάντων, διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας, στὸ ὁποῖο χρησιμοποιεῖται καὶ τὸ νερό, ἀφοῦ Αἷμα καὶ Ὑδωρ ἀνέβλυσαν ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Κυρίου ἐπάνω στὸ Σταυρό, ὁ ἄνθρωπος τρέφεται πνευματικά, ἐνώνεται μὲ τὸν Κύ-

ριο καὶ γίνεται «σύσσωμος καὶ σύναιμος» μὲ Αὐτόν, γίνεται μέλος τοῦ Σώματός Του, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιὰ νὰ ζήσει ὁ ἄνθρωπος τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ γίνῃ συγκληρονόμος Του καὶ νὰ εἰσέλθῃ μαζί Του στὴν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Γιὰ ὄλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ πολὺτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ, τὸ νερό, μὲ προσοχή καὶ μὲ σεβασμό, γιατί ἀπὸ αὐτὸ ἐξαρτᾶται καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ αἰώνιο μέλλον του.

Τὸ βιβλίον κυκλοφορεῖ στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος "ΛΥΧΝΟΣ" καὶ σὲ ὅλα τὰ χριστιανικὰ βιβλιοπωλεῖα.

Ἅ πνευματικός χώρος τῆς καρδιάς*

Μέ ιδιαίτερη χαρά βρίσκομαι ἀπόψε κοντά σας, σπὴν τελετὴ ἔναρξης τοῦ παρόντος Καρδιολογικοῦ Συνεδρίου, γιὰ νὰ σᾶς ἀπευθύνω δυὸ λόγια καρδιάς, ὅπως ἀρμόζει ἄλλωστε, ἀφοῦ περὶ καρδιάς οἱ εἰσηγήσεις, οἱ ἀναφορές καὶ οἱ ἀνακοινώσεις πού θὰ ἀκολουθήσουν.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τίποτε δέν ὑπάρχει πιο βαθύ καὶ μεγάλο ἀπὸ τὴν καρδιά. «Βαθεῖα ἡ καρδιά παρά πάντα» διαβάζουμε σπὴν Ἁγία Γραφή. Εἶναι ἡ καρδιά ὁ ἠγεμόνας τῆς ὑπαρξῆς μας, ἐπισημαίνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, μὴ ἐννοώντας βέβαια τὸν καρδιακὸ μῦ, ἀλλὰ τὸν ἐνδότατο κῶρο τοῦ πνεύματος, πού κλείνεται στὰ ἀνεξερεύνητα προσωπικά μας βᾶθη. Κι ἂν ἡ καρδιά τοῦ σώματος, ὡς κέντρο τῶν ζωτικῶν λειτουργιῶν, συγκεντρώνει τὴν προσοχή, τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐπιμελημένη φροντίδα τῶν ἱατρῶν, ἡ νοπή καρδιά ὡς ἔδρα τῶν κινήσεων τῆς ψυχῆς ἀποτελεῖ τὴν κύρια μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας μας. Μπορεῖ ἡ πρώτη, ὡς ὄργανο πού ζωοποιεῖ τὸ σῶμα, νὰ κινητοποιεῖ παγκοσμίως πλειάδα εἰδικῶν ἐπιστημόνων σέ ἐρευνητικές ἐργασίες. Καὶ ἡ ἄλλη ὅμως, ὡς κέντρο τοῦ πνεύματος, ἀποτελεῖ τὸ ψυχοφελές ἐντρυφήμα ὄχι μόνο τῶν νηπιτικῶν πατέρων ἀλλὰ καὶ ἀναρίθμητων ψυχῶν, πού τολμοῦν νὰ εἰσελθουν σπὴν ἐσώτερη κατακόμβη τῆς ψυχῆς τους καὶ νὰ ἐξερευνήσουν τὸ βάθος τῆς. Γεμάτη μυστήριο καὶ σιωπὴ τούτη ἡ καρδιά ὑπερβαίνει τὴν ἀντιληπτικὴ ἰκανότητα τῆς ἀνθρώπινης διανόησης, ὄντας ὁρατὴ μόνο στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ. Δέν καταγράφεται ἡ λειτουργία τῆς στὰ monitors τῶν καρδιογράφων, δέν προσεγγίζεται μὲ σπηθοσκόπια καὶ ὑπερήχους. ὠστόσο ὅμως, ἐκεῖ συντελοῦνται, κατὰ τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία, μεγάλα καὶ θαυμαστά. Ἐκεῖ διεξάγεται ὁ ἀγώνας τῆς θεοφιλοῦς ψυχῆς, ἐκεῖ λαμβάνονται οἱ ἅγιες ἀποφάσεις. Ἐκεῖ συγκεντρώνεται τὸ προσευχόμενο πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν γέροντα Σωφρόνιο, ἐκεῖ ἀποκαλύπτεται ἡ ἀπειρότητα τοῦ Θεοῦ. Στὸ θυσιαστήριο τῆς καρδιάς τελεῖται ἡ μυστικὴ λατρεία Του. Ἐκεῖ βιώνεται ἡ αἴσθησις τῆς παρουσίας Του. Σκύψε μέσα σπὴν καρδιά σου καὶ θὰ δεῖς τὸν οὐρανὸ, προτρέπει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἀφοῦ σπὴν καθαρὴ καρδιά ἀναπαύεται ὁ Θεός. Μακάρισε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς τοὺς καθάρους τῆ καρδιά «ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται».

Ἄν οἱ φυσικὲς ἐπιστῆμες ἐπιδιώκουν τὴ θέασις ἄλλοτε τοῦ μακροκόσμου σπὴν ἀσύλληπτη εὐρύτητα τοῦ σύμπαντος καὶ ἄλλοτε τοῦ μικροκόσμου σπὴ συναρπαστικὴ προσέγγισις τῶν ἀπειροελάχιστων δο-

μικῶν στοιχείων τῆς ὕλης, ἡ Ἐκκλησία στοχεύει σπὴ θέασις τοῦ Θεοῦ ὡς προσωπικοῦ μυστικοῦ βιώματος καὶ κατὰ χάριν κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου. Προϋπόθεσις βέβαια αὐτῆς τῆς θεογνωσίας καὶ θεοπτίας εἶναι ἡ καθαρὴ καρδιά. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία πρότιστα ἐπιμελεῖται τὴν καθαρότητα καὶ ἀπαλλαγῆς τῆς ἀπὸ τὰ πάθη, διδάσκει τὴν καρδιακὴ προσευχή, συντηρεῖ τὴν διαρκῆ ἀναζήτησις καὶ δίψα τοῦ Θεοῦ, προτείνει τὴν ἄμεση ἀνταπόκρισίν μας σπὴν προτροπὴ Του «Υἱέ, δός μοι σπὴν καρδίαν».

Ἐποφελήθηκα τῆς ἀποψινῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ φωτίσω ἔστω ἀμυδρὰ σπὴν ἐκλεκτὴ ὁμήγυρη τὸν πνευματικὸ κῶρο τῆς καρδιάς, πού ἐν πολλοῖς ἀγνοεῖται, μιᾶς καὶ δέν γίνεται ἀντιληπτός ἀπὸ τοὺς αἰσθητῆρες τῆς τεχνολογίας, ἀλλὰ πού προσελκύει τὴν ἀνύστακτη φροντίδα καὶ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐποφελούμαστε ὅμως καὶ ὅλοι μας τῆς καλῆς εὐκαιρίας πού προσφέρει στὸν τόπο μας τὸ παρὸν Καρδιολογικὸ Συνέδριο. Φέρνει κοντά μας τὰ πιο πρόσφατα πορίσματα τῆς Ἱατρικῆς ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύει τὴν ἐπαινετὴ μέριμνα τῆς Ἑλληνικῆς Καρδιολογικῆς Ἑταιρείας γιὰ τὴν ἐνημέρωσις καὶ εὐαισθητοποίησίν μας σπὴν πρόληψη τῶν καρδιαγγειακῶν νόσων.

Ἴδου, λοιπόν, ὅτι ἡ ἐπιμέλεια καὶ φροντίδα τῆς καρδιάς συνιστᾶ κοινὸ στόχο, στὸν ὅποιο κατατείνουν καὶ συναντῶνται ἡ ποιμαντικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἐπιστῆμη τῆς Καρδιολογίας, ἀφ' ἐτέρου, ἔχοντας ἡ κάθε μιά τὴ δική της ἀφετηρία, ἀκολουθώντας ἡ κάθε μιά τὴ δική της πορεία.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς, ἡ Ἐκκλησία τιμᾶ καὶ ἐπευλογεῖ κάθε προσπάθεια πού προάγει τὴν ὑγεία καὶ ἀποβλέπει σπὴν περιφρούρησίν τῆς. Γι' αὐτὸ καὶ συγκαίρει καὶ ἐπαινεῖ ἰδιαίτερα τοὺς διοργανωτῆς αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ καὶ ὅλους πού συμμετέχετε σπὴν ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ συνάντησις. Καὶ μὲ πολλὴ ἀγάπη σᾶς προτρέπει νὰ ἀγγίξετε μὲ τὸ πνευματικὸ σας σπηθοσκόπιο τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς σας, τὴν πνευματικὴ σας δηλαδὴ καρδιά, καὶ νὰ ἀφουγκραστεῖτε τὰ μυστικὰ τῆς μιλήματα σέ μιά εὐλογητὴ προσπάθεια νὰ συναντήσετε μέσα σας τὸ Θεὸ καὶ νὰ ἀνακαλύψετε τὸν Παράδεισόν Του. ●

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

* Χαιρετισμὸς στὸ 1ο Περιφερειακὸ Καρδιολογικὸ Συνέδριο (Βόλος, 6/2/2015)

